ELECTA SYMMACHIANA:

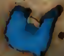
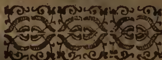
In quibus quicquid Rerum Memorabilium, Antiquitatisque Romanæ in gravissimo Authore

Q. AVRELIO SYMMACHO Præf. Vrb.

continetur, sub certos Titulos Reales LOCORUM COMMUNIUM refertur:

Studio & Operâ

JOH. PHILIPPI PAREI.

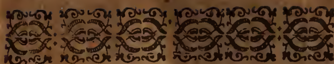

NEAPOLI NEMETVM
Impensis JOHAN. CAROLI VNCKELII
Librarij Francofurtensis
Excudebat Henricus Starckius

ANNO ∞ IↃ CXVII.

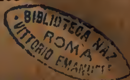

Viro præstantissimo

Dn.

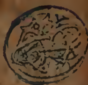
SALOMONI LEIPERO: INCLYTAE Reipublicæ Dantiscanæ à secretis:

Salutem dicit

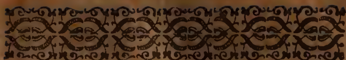
IOH. PHILIPPUS PAREUS.

VERAE Amicitiæ vincula numquam vel sævis temporum injuriis dissolvi, vel dissitis locorum intervallis ullâ ratione dirimi posse, id verò tu præstantissime Dn. Leipere, nuper adeò luculentè mihi confirmasti. Cùm enim unum & alterum, immò tertium jam lustrum exactum sit, quòd divulsi corporibus sumus, animis nos semper conjunctissimos interea fuisse, litterarũ mutua vicissitudo dubitare nos minimè sinit. Enimverò hoc tibi affirmo, mi Salomon, te mihi nullâ non horâ in oculis fuisse ab omni eo tempore, quo discidium inter nos factum est, dum Heidelbergæ individuo contubernio uterque melioribus Musis li-

taremus. Idem de te ut mihi seriò persuadeam, non una tuæ mihi testes sunt litteræ, præsertim postrema illa, quibus mihi læta illa gaudia annunciasti de Inclytæ ac Felicis Reipublicæ Vestræ Senatûs Amplissimi propenso erga me favore atque benivolentiâ. Quo quidem accepto nuncio, quantopere me recrearis, dicere non possum. Animi & grati & memoris hoc tibi tenue ἐνδειγμα esse cupio: ELECTA *inquam hæc è Q. Aurelio Symmacho Præf. Vrb. Authore summo & gravissimo, sub certos disciplinarum Titulos velut sub unam aciem congesta. Gratam tibi hanc mei animi significationem fore confido vel ipsius Authoris causâ, quem lucubratiunculis meis nitidiorem reddere conatus sum. Quid enim aliud est Symmachus (utar verbis Ausonij) quàm* ex omni bonarũ artium ingenio collecta perfectio? *Stili autem dulcisona ista facundia, cui magis probari queat, quàm tibi, qui tam Illustri Reip. ab Epistolis esse soles, cuique iam non obscuris legationibus operam utilem navasti? Sed tu certus iudicij mei de te, nunc recusas laudari: eòque plura scribere parco. Hunc mihi quæso affectum porrò persevera, Vir CL. & Vale. Neapoli Nemetum,* Anno ∞ IↃ CXVII. Kall. Martij.

ELE-

ELECTA SYMMACHIANA.

A

ACTIONVM. NEGOTIORVM. FACTORVM.

APTIVS est negotijs intimandis vivæ vocis indicium. *Lib 3. Ep.31.*

Actiones continuæ vigent. Non eodem motu flumina de stagno serpunt: & de fonte properant. Omne quod in cursu est, viget. Continuatio experientiæ vires suas renovat. 7. 60.

Magnis negotijs itidem ut magnis Comœdijs edecumati apponuntur actores. 10. 2.

ADMONITIONVM. MONITIONVM. Correctionum. Objurgationum. Reprehensionum.

Memorem monere ineptum. *Lib. 2. Ep. 53.* Sic Plaut. *Cap. 2. 3. v.36. Quæ memini, mora mera est monerier.* (44.

Redundantis est operæ, memorem commonere. 6.

ÆDIVM. ÆDIFICIORVM. DOMVS. Forium. Ostij.

Aetas, sive senectus etiam attribuitur ædibus. *Lib. 1. Ep.10. Animus est amoliri senectutem.* Cassiodorus

Lib. 1. Var. cap. 25. *Vt antiqui Principes nobis meritò debeant suas laudes, quorum fabricis dedimus longissimam juventutem: ut pristinâ novitate reluceant, quæ veternosa jam fuerant senectute fuscata.* Mamertinus Paneg. *Vrbium mœnia renovata ab Imper. induerunt juventutem.* Sic in Iure civili *ornamenta urbium ac decora marmorũ sentire senium temporis* legimus. Vide Iureti Notas ad Sym. dict. locum.

In ædibus honor marmoris splendebat: conclavia crustis tegebantur ditioribus. *Lib. 1. Ep. 12.*

Censorum notio fuit, spectare opere, quæ locassent. 1. 12.

Par sumtus est, semel solida collocare: & sæpe integrare cadentia. 6. 70.

ÆGRITVDINIS. ÆRVMNARVM. Miseriæ. Infortunij. Calamitatis. Tristitiæ. Afflictionum. Mœroris. Ægrimoniæ.

Amara condienda nonnunquam læto nuncio. 2. 18.

Solet ægritudines animi ratio mitigare. 3. 6.

Longinquitas temporis etiam dolores mitigare solet. *Ibidem Fors fuit, an dies longa quandoque heberet laxatum dolorem: siquidem malis omnibus finis de tempore venit. Stuporem diuturnitas facit.*

Multitudo miseriarum patientiam quandoque malorum inducit. 3. 6.

Exempla miseriarum etiam solatio esse solent. 3. 6. Pericles amissis recens liberis, venit in Curiam: sed patriæ causa cogebat. Anaxagoram Philosophum gravis de filio nuncius à disputationib⁹ non retraxit: sed Philosophiæ deferebat calamitatis suæ negligentiam. M. Horatius morte pigneris cognitâ, cadaver jussit efferri: sed hac constantiâ esse debuit, qui Capitolium dedicabat.

Amor lucis à naturâ datus, fulcit infirmitatem doloris. 3. 6.

Fas

AGRICULTURÆ. AGRICOLARUM Rusticorum. Villicorum. Rei-Rusticæ. Agrorum. Prædiorum. Villarum.

Solemne fuit veteribus ruri vitam reliquam degere, postquam munia Reip. diu obijssent. 1. 2. *In Carmine Verini: Quòd vitam innocuis tenuisti lætus in arvis.*

Sterilis annus ne semina quidem terris cõmissa reddere solet. 2. 51.

Ruri animi causâ versabantur. 5. 68.

Catones atque Atilios æmulare: quos vomis & stiva ad Consulares misit secures. 7. 15.

Rure delectabantur; ubi arbores, cupressi, fontes; & situs, præsertim montanus. 7. 31.

Præsentia domini colit agrum. 7. 66.

Crudam senectutem fovebant rusticatione, ducendis vitibus, aut arboribus inserendis 8. 69.

Rusticus olet tætras herbas. 4. 18.

AMICITIÆ. AMICORUM. COMMENdationis. Consuetudinis. Conversationis. Familiaritatis. Favoris. Gratiæ. Benevolentiæ. Affinitatis Sodalitatis. Cognationū. Vide etiam *Epistolarum.* Et *Laudis.*

Prudentis est videre, quo cum versetur; præsertim eorum, qui in publico munere versantur. 1. 3. *Oppidò cavimus, ne sobriam solitudinem nostram sodalitas plebeia fuscaret.*

Amici veri & die & nocte parati sunt ad officia præstanda. Docet id exemplo Ausonij Symmachus 1. 23. ex Comico: *Quàm vellem etiam noctu amicis operam mos esset dari!*

Mollis est animus diligentis amici, atque ad omnem sensum doloris argutus: eòque impatienter fert silentium amici. Si negligentius tractes, citò marcet, ut rosa: si diutius teneas, livet ut lilia. 1. 34.

Amor fiduciam nutrit. 1. 37

Quid

censeri: ideóque amicus amicum studijs & officijs debet superare. 1..92.
Qui commendationem amici promovet, suæ famæ quoque consulit. 1. 93.
Bonæ & exploratæ amicitiæ, vel si cesset officium, satis tutæ æstimationes sunt. 1. 95 (silentij. 1. 95.
Longé diversa conditio est fortuiti, quàm affectati
Videtur injurium flagitare officia, quæ sponte religiosus animus pollicetur. 1. 97.
Amicitia usu credita, & expensa documentis, à periculo suspicionis aliena est. 1. 98. (ratio. 1. 99.
Quid religio (h. e. amicitia) ubi agit, desideratur o-
Instaurant dolorem sera solatia: & ideò amici mutuum silentium præstare suis calamitatibus debent ne fortunæ vulnera, quæ cicatricem processu temporis ducunt, intempestivè contrectata crudescant. 1. 100. (bus induamus? 1, 101.
Quî fieri potest, ut os unum contrarijs affectioni-
Fratrum (& *Amicorum*) negotia velle cognoscere, pia & honesta curatio est. 2. 3.
Integer animus putat innocentiam suam minui, si periculis suorum desit. 2. 7.
Commendatio præstari debet incognitis. 2. 9.
Iustitia quidem suffragium non requirit: sed amicitiarum plerumque respectu, causarum celeritas adjuvatur. 2. 10.
Iusta conie&tura est, quæ de amicorum pondere, & æstimatione colligitur. 2. 16. (2. 20.
Fides amicorum officijs debitorem esse non patitur.
Voluntarijs amicorum officijs non est necesse aculeos exhortationis adhibere. 2. 26.
Pro optimis viris quisquis intervenit, non magis illorum videtur juvare commodum, quàm suum commendare judicium. 2. 29.
Levatur ægritudine animus, quoties in officia amica dirigitur. 2. 32. (gnari. 2. 43.
Est humanitatis, aliis quoque placitos amore di-
Qui

Qui Deûm beneficio potiuntur optatis, venerari ipsos coram datores bonorum gratiæ instar existimant. 2. 45.

Vehementer injurium est, ex alieno peccato, nævum violatæ religionis attrahere. 2. 55.

Hoscine homines arbitreris, quiplus amicis consilio nocent, q̃ inimicis odio obesse potuissent. 2. 55.

Virtus suâ luce conspicua aversatur auxilium commendationis alienæ. 2. 65.

Si amicitiæ semper ratio deposcit, ut mutua negotia alternis juvemus officijs, quanto impensior utilitatibus propinquorum cura debetur, quorum nobis bona & adversa communia sunt? 2. 66.

Humanitatis interest, commendationem deferre poscentibus. 2. 70.

Amici veri etiam cum valetudinis dispendio amicos invisere sustinent. 2. 79.

Amor officiorum modum non tenet. 2. 89.

Veri amici neque locorum interredente divortio, in oblivionem familiaritatis adducuntur. 3. 2.

Satis est ad amicitiæ fiduciam, redamari. 3. 2.

Affectus moræ impatiens est. 3. 3.

Minus est necessitate officium deserere, quàm voluntate præproperâ judicare. 3. 3.

Ideo litteras adfabra rerum vel natura, vel industria peperit, ut numquam muta esset affectio: Et si quando absumus, linguæ ut operam fungerentur signa verborum. 3. 17.

Qui alteri culpæ ducit officij negligentiam, pollicetur de se operam promtiorem. 3. 20.

De præsentibus amicis bona plura sumuntur. 3. 12. *Vide etiam* 5. 20.

Fas non sinit, læta officia obire lugentes. 3. 21.

Semper fieri amat, ut habitum mentis de amicorum ore ducamus. 3. 21.

Amicus verus ita animatus est, ut amicorum prospera suis commoditatibus externa non arbitretur

trectur. 3.24. & 25., & 26.

Indignius læditur, quem religio non permittit offendi. 3.18. Vide infr. Tit. *Calumnia*.

Plus accepit, de quo sibi aliquid alterius amor vendicat. 3. 25.

Rebus potius, quàm verbis spectatur oratio. 3. 28.

Fiducia de simplici affectione surgens, genus est virtutis. 3. 29.

Diligentiam amoris fortuna amici sæpe sollicitat: & laborantibus commendatio una non sufficit. 3. 31.

Affectio boni animi capax est augmenti, quoties meritis provocatur. 3. 31.

Redundantis est operæ laudare compertum. 3. 34.

Ex usu venit, ut opem desiderantes ad suffragia probata confugiant. 3. 35.

Superforanei laboris est, commendare conspicuos, ut si in sole positis facem præferas, & accensu luminum claritudinem diei gestias adjuvare. 3. 48.

Qui ex intervallo reddit officia, testatur eos se maluisse differre, quorum oblivionem dies longior non posset obducere. 3. 59.

Non satis est amicus, cui solemne aliquid statim redditur. Honestior est illa securitas, quæ putat sibi deforme non esse, si quid diu familiaribus debeatur. 3. 59.

Amicitia non potest sentire officiorum satietatem. 3. 61.

Insitum est bonis mentibus, ut quæ copiosè ex alijs optamus, ea ipsi largiter deferamus. 3. 61.

Amicitiam decet munerari affectu religionis, & assiduitate colloquij. 3. 64.

Ambitu & labore non est opus, ubi ex naturâ diliguntur boni. 3. 66.

Non pereunt officia delata sapientibus. 3. 68.

Ea rerum est natura, ut officiorum diligentia fructu vicissitudinis incalescat. 3. 71

Novæ familiaritatis auspicibus plus debetur officij. 3. 79.

Solet bonorum separatio statim diuturna videri. 3. 84.

Longo orationis ambitu commendantur incogniti. 3. 87.

Probitate & honore pollentibus viris, [illegible] tias no liena oratio. Suâ enim luce conspicui piccarijs testimonijs non juvantur. 3. 91.

Meriti proprij conscius suspiciones gratiæ fugit, & in examen alterius veniens, non vult sui commendationem testi magis debere, quàm judici. 4. 3.

Commendationem non desiderat, qui ad agendas gratias pergit. 4. 5.

Inconstans est amor, qui incrementa non accipit. 4. 6.

Nihil ulterius ad destruendas amicitias callidum cogitare, quas vident insidijs suis crescere. 4. 15.

Vt in recipiendis familiaritatibus circumspecta cautela esse debet: ita in retinendis firma constantia. 4. 15.

Nihil bonæ rei inter amicos dividi amor æquus mutuus finit. 4. 18.

Nemo flagrantius amicitiam colit, quàm qui irascitur negligentiæ. 4. 20.

Hunc morem quædam institutio vetusta constituit, ut eorum ante recurrat adfatus, quos á proprio lare peregrinatio longa disterminat. 4. 23.

Vicissitudine scribentium animi incitantur. 4. 23.

Non est fas torpere studium, quod æqua benignitas compensatione gratiæ muneratur. 4. 26.

Sermo omissus amicitiæ negligentiam videtur arguere, parcus infantiam. 4. 27.

Amicitiæ fiducia non semper ex litteris pendére debet 4. 28.

Tanta est securitas veræ amicitiæ, ut de suâ fide æstimationem mutui amoris assumat. 4. 30.

Bona

Bona animi etſi ſpargi in plures putantur, unicuique tamen plena & indiviſa proficiunt. 4.35.

Vt animus celerior eſt litteris, ita prius fuit amare, quàm ſcribere. 4.35.

Amicitia de mutuis conſtat officijs. 4.39.

Taciti admiramur amicos: quia plus habet ponde- ſucia o ta veneratio. Relinquamus verborum blan- tis. 2. vis inter ſe amicis. Illos juvent alterna præconia uſque ad fidem fœderis. Noſtra caritas adyto pectorum recondatur. Ipſa habitatio cordis in operto eſt. 4.42.

Amor fictus in delinimenta ſubmittitur. Amicitiæ cultus ingenuus eſt. Alba velamina, non ſegmentati amictus fidem veſtiant. 4.42.

Exigant ſtili vicem, qui animi non merentur. 4.49.

Negationem gaudij amor neſcit ignoſcere. 4.55.

Nullus verior æſtimator eſt alieni amoris, quàm qui de ſuo ſumit exemplum. 4.59.

Fides amicitiæ ſyngrapham non requirit. 4.69.

Convenit vinciri ſacramento fidem, ſi quando amicitia in ſuſpicionem gratiæ venerit. 4.64.

A fratre amari mavelim, quàm ſuſpici. 4. 42. Sic Martialis Lib. 2. Epigr. 55. *Vis te Sexte coli. Volebam amare. Parendum eſt tibi: quod jubes coleris. Sed ſi te colo, Sexte, non amabo.*

Spontanea officia ſtimulo exhortationis non oportet incitari. 5.3.

Qui omnium ſermone celebrantur, & improbitatis laude conſpicui ſunt, incognitos quoque ad amorem propriæ familiaritatis invitant. 5.4.

Verbis agenda non ſunt, quæ melius interpretatur affectio. 5.5.

In dubium voluntarij amoris fides non venit. 5.6.

Litterarum nutrimentis amicitiarum cultus adoleſcit. 5.8.

Non oportet preces adhibere, cùm ſola amici voluntas ſtudium debeat acuere. 5.22.

Pio

Pio studio præveniri nullus est pudor. 5. 28.

Revera affectio omnis impatiens est etiam justæ ac legitimæ tarditatis. 5. 30.

Amicis justa cupientibus usui esse debemus. 5. 39.

Impatienter amicorum soleo perferre discessum. 5. 40

Qui amanti nugas suas, & deliramenta committit, non debet formidare judicium. Comendatur enim religione, quicquid culpari potest examine. 5. 43.

Illa potius amica sunt colloquia, quæ sponte tribuuntur: at in respondente referri magis necessariam vicem, quàm deferri magis spontaneam scriptionem. 5. 44.

Bene cognitis ac probatis commendatio promta debetur, ut ad notitiam bonorum sub honestâ adstipulatione perveniant. 5. 48.

Quisquis amici famam negligit, fide lubricâ est. Nam etiam in aliorum injurijs pro existimatione amicorum sollicitari par est. 5. 54.

Officia ex debito religionis profecta jactationem recusant. 5. 64.

Maximum lucrum est, quærere familiaritatem bonorum. 5. 64. & lib. 7. Ep. 85. *Laudabilis quisque hanc solam pudoris atque honestatis mercedem exoptat, ut ad intimam familiaritatem bonorum purâ conciliatione conveniat.*

Amici opulentiores venationẽ mittebant dono. 5. 68.

Amicitia, quæ celebratur officijs, numquam certo fine contenta est. 5. 72.

Non ex officij parcitate amicorum religio & cura pendenda est. Plærumque enim scribendi cupidis desit occasio: nec tamen amicitiæ memoria temporali silentio consenescit. 5. 59.

Bona voluntas, quæ ex ingenio venit, non est agitanda calcaribus. 5. 94. (amante judicium.

Amor nescit diligere. 5. 85. Sic 3. 45. Parvum est in

Amicitia animis non animis æstimatur. Rudis igitur non videatur eorum affectus, quorum cultus in amicos annosus est. 6. 17. Pri-

Primi aditùs sermo commendat incognitos. 6. 24.
Vberius scribendum est, si commendentur incogniti. 6. 27.
Operæ redundantis est, cunctis nota replicare. 6. 31.
Copiosior in sensibus manet gratia, quàm sermone proferatur. 6. 48.
Quæ ex more fiunt, etiam gratuita delectant. 6. 76.
Assiduitas scriptionis multum levaminis tribuit absentibus. 7. 5.
Ea inter amicos petitionum debet esse conditio, ut præstantibus prona videantur, quæ sunt magna poscentibus. 7. 26.
Amicis honorificentiam litterarum denegare nefas: ne religionis negligentes judicemur. 7. 28.
Brevitas litterarum inculpabilis est, cùm ex injuriâ valetudinis non ex voluntate descendat. 7. 28.
Laudabilioris officij est, participare dubia cum civibus. 7. 38.
Obsolescit quadam silentij rubigine animorum fœdus. 7. 55.
Omnia facili vicissitudine & compensatione redduntur: Contractus verò amicitię & religionis æternus est. 7. 55.
Humanitas nos hortatur opem poscentibus non negare. 7. 56.
Amicitia jugis viget. 7. 60.
Ideò amicitia comparata est, ut officiorum vicibus mutua gubernetur utilitas. 7. 62.
Nulla charitas ita plena est, ut augmentum non capiat. 7. 63.
Amicorum prospera voluptate partimur. 7. 65.
Qui sperat brevi se venturum in conspectum amicorum, solet scribendis epistolis abstinere. 7. 67.
Amici ægrè ferunt se præteriri 7. 69. *Tradiderunt memoria, in judicium quendam vocatum, q Arıciâ tenus precarium de amico cantherium mutuatus, ulterioris clivi ardua prateriſſet. Ita pratervectus decretum locum, commisit in amicitiam.* Lau-

Amici casus nos percellit. Interea à funestis cogitationibus redeundum est in officia viventium. 8. 28.
Ego eam dico legē litteris amicorum, ut assiduitate illorū animos probent, meum bonitate delectēt. 8. 33.
Commeantibus multis fidam occasionem debet excerpere scribentis electio. 8. 34.
Serò scribere amicitiæ tenacis indicium est, cujus memoria repetitis ex intervallo probatur officijs. 8. 35.
Quid tam rationabile est, quàm tribuere collegæ, quod tibi quandoque bonos cupias exhibere. 8. 40.
Diligentia erga amicos jugiter manet: occasionum verò raritas scripta distinguit. 8 42.
Inter cætera parentum decedentium bona, amicitiæ quoque affectanda successio est. Et fortasse studio validiore captanda familiaritatis hæreditas: quia facultates, fortuna præstat, charitas judicio fœderatur. 8. 43.
Consentaneum est naturæ, ut officia inchoata, & probata coalescant. 8. 43.
Rarum est in amante judicium. 8. 46.
Amantes moram ferre non possunt. *Ibid.*
Dolor corporis officiorū familiariū sequestrator 8. 54
Mos priscus, ut domo pfecti litteras auspicentur. 8. 56.
Plerisque persuasum est, auspicium salutationis profectis esse capiendum. 8. 60. Sic 8. 6,. *Admonueras, cùm proximè urbe digrederer, si vellem tibi aditum scriptionis aperire, ut prior litteras inchoarē. Satisfacio voluntati tuæ, quæ observantiā prisci moris amplectitur*
Familiarium officiorum usus inter adversa negligitur 8. 73.
Amicitia vices requirit. 8. 74. *Quod si pari lance reddideris, studium meum incitamento religionis acuetur.*
Plærisque amor est, undique gentium pretiosa conquirere, Me juvat studiosos sapientiæ viros in amicitiæ possessionem vocare. 9. 2.
Vicissitudo testatur, quòd litteræ gratæ fuerint amicis. 9. 8.

Quæ

Quædam scintilla sapientiæ est, violatum luminibus applicari. 9. 9.
Amoris signum est, vicissim desiderare, quæ præstas. 9.26.
Inter absentes alterna epistolarum decertatio plærumque ad odia procedit. 9.26.
Religiosa cura est, quæ amicorum liberis exhibetur: præsertim si familiaritas majoribus delata, cumuletur meritis posteriorum. 9.34.
Solet multorum caduca & fragilis esse affectio. 9.34.
Eos solemus diligere, qui sunt cupidi otij, & nescij ambiendi. 9.38.
Religiosa potius, quàm invidiosa est questio, quæ fidem pactorum repetit. 9.43.
Quisquis à nobis in commendationem sui litteras à nobis petit, præstat gratiam, quam se putat accipere. Antiquior enim nobis solet esse amicitiæ cultus, quàm illis præsidij impetratio. 9.46.
Mores similium virtutū conjunctione gaudent. 9.47.
Ad posteros amicorūcuram transferre debemus, ne fides cum homine interijsse videatur. Aliorum namque filios hæreditario quodam jure defendimus. 9.48.
Moris est, bene cognitis ac probatis ferre suffragium: nec personas hominum: sed vitæ merita cognitare. 9.57.
Intervenire pro justis debitis non recusare debemus. Malitiæ est enim repudiare locum gratiæ in his, quæ ipsa postulati æquitas commendat. 9.58.
Non novos & incognitos: sed compertos fide & antiquitate candoris amicos promti commendatores alijs insinuamus. 9.59.
Absentia amicorum plærisque occulit merita, si testimonio præsentium deseratur. 9.59. (9.62.
Studia & amorem bonorum probabilis vita conciliat
Observantiam vetus usus induxit, ut domo profecti præstent auspicium mutuæ scriptionis. 5.63.

AGRICVLTVRÆ. AGRICOLARVM Rusticorum. Villicorum. Rei-Rusticæ. Agrorum. Prædiorum. Villarum.

Solemne fuit veteribus ruri vitam reliquam degere, postquam munia Reip. diu obijssent. 1. 2. *In Carmine Verini: Quòd vitam innocuis tenuisti latus in arvis.*

Sterilis annus ne semina quidem terris cōmissa reddere solet. 2. 51.

Ruri animi causâ versabantur. 5. 68.

Catones atque Atilios æmulare: quos vomis & stiva ad Consulares misit secures. 7. 15.

Rure delectabantur; ubi arbores, cupressi, fontes, & situs, præsertim montanus. 7. 31.

Præsentia domini colit agrum. 7. 66.

Crudam senectutem fovebant rusticatione, ducendis vitibus, aut arboribus inserendis 8. 69.

Rusticus olet tætras herbas. 4. 18.

AMICITIÆ. AMICORVM. COMMENdationis. Consuetudinis. Conversationis. Familiaritatis. Favoris. Gratiæ. Benevolentiæ. Affinitatis Sodalitatis. Cognationū. Vide etiam *Epistolarum.* Et *Laudis.*

Prudentis est videre, quo cum versetur; præsertim eorum, qui in publico munere versantur. 1. 3. *Oppidò cavimus, ne sobriam solitudinem nostram sodalitas plebeia fuscaret.*

Amici veri & die & nocte parati sunt ad officia præstanda. Docet id exemplo Ausonij Symmachus 1. 23. ex Comico: *Quàm vellem etiam noctu amicis operam mos esset dari!*

Mollis est animus diligentis amici, atque ad omnem sensum doloris argutus: eòque impatienter fert silentium amici. Si negligentius tractes, citò marcet, ut rosa: si diutius teneas, livet ut lilia. 1. 34.

Amor fiduciam nutrit. 1. 37

Quid

Quid tam liberum, quàm amicitia? Eóque non succensendum amicis, si fortè indignentur. Negocijs plærumque apposita est expostulatio sine labe concordiæ 1. *37*.

Cassâ fide sunt amici, qui jugiter blandiuntur. *Ibid.*

Ita usu comparatum est, ut amicitia benè locata experiundo quotidiè probetur 1. *42*.

Benignitas superioris, nisi cultu teneatur, amittitur. 1. *46*.

Amantium judicata veniunt in suspicionem gratiæ. Nam ubi certa est amicitia, ibi fides laudis incertior. 1. *52*.

Incogniti & alieni commendatione longiori opus habent: non item amici & noti. 1. *63*. & *94*. *Vide paulò post similes sententias Symmachi.*

Vbi amoris rudimenta præventa sunt, secundæ gratiæ locus est, ut augmenta poscantur. 1. *66*.

Amicorum desiderijs operam non negamus, dum justa credimus, quæ petuntur. 1. *72*

Quoties viris militiæ notis testimonia deferuntur, decet operam verborum facere compendij: quia nihil negotium est rebus cognitis immorari. 1. *75*.

In amicitijs non fortunarum habendus est delectus, sed meritorum. 1. *60*

Amicorum orata curare bonæ frugis officium est, præcipuè si non refragetur æquitas postulatis. 1. *77*.

Fit sæpe, ut judicij severitatem frangat affectio, & amicorum facta, dictaque eâ indulgentiâ pascamus, quâ plærumque singuli etiam vitia non diligimus. 1. *78*.

Sola officia scriptionum ad amicos nullum faciunt de assiduitate fastidium. 1. *82*.

Amici impatienter ferunt silentium: quod genus querelæ amantibus familiare est. 1. *82*.

Amicitia citò sanatur officio. 1. *91*.

Dulce certamen est familiaris officij. 1. *92*.

Inertiæ quoddam colludium est, semper æquâ lance

censeri: ideóque amicus amicum studijs & officijs debet superare. 1..92.
Qui commendationem amici promovet, suæ famæ quoque consulit. 1. 93.
Bonæ & exploratæ amicitiæ, vel si cesset officium, satis tutæ æstimationes sunt. 1. 95 (silentij. 1. 95.
Longè diversa conditio est fortuiti, quàm affectati
Videtur injurium flagitare officia, quæ sponte religiosus animus pollicetur. 1. 97.
Amicitia usu credita, & expensa documentis, à periculo suspicionis aliena est. 1. 98. (ratio. 1. 99.
Quid religio (h. e. amicitia) ubi agit, desideratur o-
Instaurant dolorem sera solatia: & ideò amici mutuum silentium præstare suis calamitatibus debent ne fortunæ vulnera, quæ cicatricem processu temporis ducunt, intempestivè contrectata crudescant. 1. 100. (bus induamus? 1, 101.
Quî fieri potest, ut os unum contrarijs affectioni-
Fratrum (*& Amicorum*) negotia velle cognoscere, pia & honesta curatio est. 2. 3.
Integer animus putat innocentiam suam minui, si periculis suorum desit. 2. 7.
Commendatio præstari debet incognitis. 2. 9.
Iustitia quidem suffragium non requirit: sed amicitiarum plerumque respectu, causarum celeritas adjuvatur. 2. 10.
Iusta coniectura est, quæ de amicorum pondere, & æstimatione colligitur. 2. 16. (2. 20.
Fides amicorum officijs debitorem esse non patitur.
Voluntarijs amicorum officijs non est necesse aculeos exhortationis adhibere. 2. 26.
Pro optimis viris quisquis intervenit, non magis illorum videtur juvare commodum, quàm suum commendare judicium. 2. 29.
Levatur ægritudine animus, quoties in officia amica dirigitur. 2. 32. (gnari. 2. 43.
Est humanitatis, aliis quoque placitos amore di-
Qui

Qui Deûm beneficio potiuntur optatis, venerari ipsos coram datores bonorum gratiæ instar existimant. 2.45.

Vehementer injurium est, ex alieno peccato, nævum violatæ religionis attrahere. 2.55.

Hoscine homines arbitreris, quiplus amicis consilio nocent, q̃ inimicis odio obesse potuissent. 2.55.

Virtus suâ luce conspicua aversatur auxilium commendationis alienæ. 2.65.

Si amicitiæ semper ratio deposcit, ut mutua negotia alternis juvemus officijs, quanto impensior utilitatibus propinquorum cura debetur, quorum nobis bona & adversa communia sunt? 2.66.

Humanitatis interest, commendationem deferre poscentibus. 2.70.

Amici veri etiam cum valetudinis dispendio amicos invisere sustinent. 2.79.

Amor officiorum modum non tenet. 2.89.

Veri amici neque locorum interredente divortio, in oblivionem familiaritatis adducuntur. 3.2.

Satis est ad amicitiæ fiduciam, redamari. 3.2.

Affectus moræ impatiens est. 3.3.

Minus est necessitate officium deserere, quàm voluntate præproperâ judicare. 3.3.

Ideo litteras adfabra rerum vel natura, vel industria peperit, ut numquam muta esset affectio: Et si quando absumus, linguæ ut operam fungerentur signa verborum. 3.17.

Qui alteri culpæ ducit officij negligentiam, pollicetur de se operam promtiorem. 3.20.

De præsentibus amicis bona plura sumuntur. 3.12. *Vide etiam* 5.20.

Fas non finit, læta officia obire lugentes. 3.21.

Semper fieri amat, ut habitum mentis de amicorum ore ducamus. 3.21.

Amicus verus ita animatus est, ut amicorum prospera suis commoditatibus externa non arbitretur

trctur. 3.24. &25., &26.

Indignius læditur, quem religio non permittit offendi. 3.18. Vide infr. Tit. *Calumnia.*

Plus accepit, de quo sibi aliquid alterius amor vendicat. 3.25.

Rebus potius, quàm verbis spectatur oratio. 3.28.

Fiducia de simplici affectione surgens, genus est virtutis. 3.29.

Diligentiam amoris fortuna amici sæpe sollicitat: & laborantibus commendatio una non sufficit. 3.31.

Affectio boni animi capax est augmenti, quoties meritis provocatur. 3.31.

Redundantis est operæ laudare compertum. 3.34.

Ex usu venit, ut opem desiderantes ad suffragia probata confugiant. 3.35.

Superforanei laboris est, commendare conspicuos, ut si in sole positis facem præferas, & accensu luminum claritudinem diei gestias adjuvare. 3.48.

Qui ex intervallo reddit officia, testatur eos se maluisse differre, quorum oblivionem dies longior non posset obducere. 3.59.

Non satis est amicus, cui solemne aliquid statim redditur. Honestior est illa securitas, quæ putat sibi deforme non esse, si quid diu familiaribus debeatur. 3.59.

Amicitia non potest sentire officiorum satietatem. 3.61.

Insitum est bonis mentibus, ut quæ copiosè ex alijs optamus, ea ipsi largiter deferamus. 3.61.

Amicitiam decet munerari affectu religionis, & assiduitate colloquij. 3.64.

Ambitu & labore non est opus, ubi ex naturâ diliguntur boni. 3.66.

Non pereunt officia delata sapientibus. 3.68.

Ea

Ea rerum est natura, ut officiorum diligentia fluctu vicissitudinis incalescat. 3. 71

Novæ familiaritatis auspicibus plus debetur officij. 3. 79.

Solet bonorum separatio statim diuturna videri. 3. 84.

Longo orationis ambitu commendantur incogniti. 3. 87. is tec

Probitate & honore pollentibus viris, ni[illegible] tias ne liena oratio. Suâ enim luce conspicui precarijs testimonijs non juvantur. 3. 91.

Meriti proprij conscius suspiciones gratiæ fugit, & in examen alterius veniens, non vult sui commendationem testi magis debere, quàm judici. 4. 3.

Commendationem non desiderat, qui ad agendas gratias pergit. 4. 5.

Inconstans est amor, qui incrementa non accipit. 4. 6.

Nihil ulterius ad destruendas amicitias callidum cogitare, quas vident insidijs suis crescere. 4. 15.

Vt in recipiendis familiaritatibus circumspecta cautela esse debet: ita in retinendis firma constantia. 4. 15.

Nihil bonæ rei inter amicos dividi amor æquus mutuus finit. 4. 18.

Nemo flagrantius amicitiam colit, quàm qui irascitur negligentiæ. 4. 20.

Hunc morem quædam institutio vetusta constituit, ut eorum ante recurrat adfatus, quos á proprio lare peregrinatio longa disterminat. 4. 23.

Vicissitudine scribentium animi incitantur. 4. 23.

Non est fas torpere studium, quod æqua benignitas compensatione gratiæ muneratur. 4. 26.

Sermo omissus amicitiæ negligentiam videtur arguere, parcus infantiam. 4. 27.

Amicitiæ fiducia non semper ex litteris pendére debet 4. 28.

Tanta est securitas veræ amicitiæ, ut de suâ fide æstimationem mutui amoris assumat. 4. 30.

Bona

Bona animi etsi spargi in plures putantur, unicuique tamen plena & indivisa proficiunt. 4. 35.

Vt animus celerior est litteris, ita prius fuit amare, quàm scribere. 4. 35.

Amicitia de mutuis constat officijs. 4. 39.

Taciti admiramur amicos: quia plus habet ponde-[illegible]ta veneratio. Relinquamus verborum blan-d[illegible]vis inter se amicis. Illos juvent alterna præconia usque ad fidem fœderis. Nostra caritas adyto pectorum recondatur. Ipsa habitatio cordis in operto est. 4. 42.

Amor fictus in delinimenta submittitur. Amicitiæ cultus ingenuus est. Alba velamina, non segmentati amictus fidem vestiant. 4. 42.

Exigant stili vicem, qui animi non merentur. 4. 49.

Negationem gaudij amor nescit ignoscere. 4. 55.

Nullus verior æstimator est alieni amoris, quàm qui de suo sumit exemplum. 4. 59.

Fides amicitiæ syngrapham non requirit. 4. 63.

Convenit vinciri sacramento fidem, si quando amicitia in suspicionem gratiæ venerit. 4. 64.

A fratre amari mavelim, quàm suspici. 4. 42. Sic Martialis Lib. 2. Epigr. 55. *Vis te Sexte coli. Volebam amare. Parendum est tibi: quod jubes coleris, Sed si te colo, Sexte, non amabo.*

Spontanea officia stimulo exhortationis non oportet incitari. 5. 3.

Qui omnium sermone celebrantur, & improbitatis laude conspicui sunt, incognitos quoque ad amorem propriæ familiaritatis invitant. 5. 4.

Verbis agenda non sunt, quæ melius interpretatur affectio. 5. 5.

In dubium voluntarij amoris fides non venit. 5. 6.

Litterarum nutrimentis amicitiarum cultus adolescit. 5. 8.

Non oportet preces ad hibere, cùm sola amici voluntas studium debeat acuere. 5. 22.

Pio studio præveniri nullus est pudor. 5. 28.

Revera affectio omnis impatiens est etiam justæ ac legitimæ tarditatis. 5. 30.

Amicis justa cupientibus usui esse debemus. 5. 39.

Impatienter amicorum soleo perferre discessum. 5. 40

Qui amanti nugas suas, & deliramenta committit, non debet formidare judicium. Comendatur enim religione, quicquid culpari potest examine. 5. 43.

Illa potius amica sunt colloquia, quæ sponte tribuuntur: at in respondente referri magis necessariam vicem, quàm deferri magis spontaneam scriptionem. 5. 44.

Bene cognitis ac probatis commendatio prompta debetur, ut ad notitiam bonorum sub honesta adstipulatione perveniant. 5. 48.

Quisquis amici famam negligit, fide lubricâ est. Nam etiam in aliorum injurijs pro existimatione amicorum sollicitari par est. 5. 54.

Officia ex debito religionis profecta jactationem recusant. 5. 64.

Maximum lucrum est, quærere familiaritatem bonorum. 5. 64: & lib. 7. Ep. 85. *Laudabilis quisque hanc solam pudoris atque honestatis mercedem exoptat, ut ad intimam familiaritatem bonorum purâ conciliatione conveniat.*

Amici opulentiores venationẽ mittebant dono. 5. 68.

Amicitia, quæ celebratur officijs, numquam certo fine contenta est. 5. 72.

Non ex officij parcitate amicorum religio & cura pendenda est. Plærumque enim scribendi cupidis desit occasio: nec tamen amicitiæ memoria temporali silentio consenescit. 5. 59.

Bona voluntas, quæ ex ingenio venit, non est agitanda calcaribus. 5. 94.

Amor nescit diligere. 5. 85. Sic 3. 45. Parvum est in amante judicium.

Amicitia animis non annis æstimatur. Rudis igitur non videatur eorum affectus, quorum cultus in amicos annosus est. 6. 17.

Pri-

Primi aditûs sermo commendat incognitos. 6. 24.
Vberius scribendum est, si commendentur incogniti. 6. 27.
Operæ redundantis est, cunctis nota replicare. 6. 31.
Copiosior in sensibus manet gratia, quàm sermone proferatur. 6. 48.
Quæ ex more fiunt, etiam gratuita delectant. 6. 76.
Assiduitas scriptionis multum levaminis tribuit absentibus. 7. 5.
Ea inter amicos petitionum debet esse conditio, ut præstantibus prona videantur, quæ sunt magna poscentibus. 7. 26.
Amicis honorificentiam litterarum denegare nefas: ne religionis negligentes judicemur. 7. 28.
Brevitas litterarum inculpabilis est, cùm ex injuriâ valetudinis non ex voluntate descendat. 7. 28.
Laudabilioris officij est, participare dubia cum civibus. 7. 38.
Obsolescit quadam silentij rubigine animorum fœdus 7. 55.
Omnia facili vicissitudine & compensatione redduntur: Contractus verò amicitię & religionis æternus est. 7. 55.
Humanitas nos hortatur opem poscentibus non negare. 7. 56.
Amicitia jugis viget. 7. 60.
Ideò amicitia comparata est, ut officiorum vicibus mutua gubernetur utilitas. 7. 62.
Nulla charitas ita plena est, ut augmentum non capiat. 7. 63.
Amicorum prospera voluptate partimur. 7. 63.
Qui sperat brevi se venturum in conspectum amicorum, solet scribendis epistolis abstinere. 7. 67.
Amici ægrè ferunt se præteriri 7. 69. *Tradiderunt memoriæ, in judicium quendam vocatum, quod Ariciâ tenus precarium de amico cantherium mutuatus, ulterioris clivi ardua præterisset. Ita prætervectus decretum locum, commisit in amicitiam.*

Lau-

Laudabilis quisque hanc solam mercedem pudoris atque honestatis exoptat, ut ad intimam familiaritatem bonorum purâ conciliatione perveniat. 7. 85.

Omnis commendatio amicis testimonium tribuit, suffragium præstat incognitis. 7. 85.

Amicitiæ parentum rectè in liberos transferuntur, ut charitas semel inita, successoribus eorum velut hæreditario jure proficiat. 7. 88.

Affectum, non verba desiderant amici. 7. 97.

Pro cognitis & probatis pauca dicenda sunt. 7. 102.

Pijs contractibus amor sufficit. 7. 104.

Amor mutuus facit, ut amicis ex usu nostro agenda delegemus. 7. 106.

Præclaris moribus familiare est, opis indigos sublevare. 7. 107.

Plerumque non amicitiæ negligentiâ, sed obstrepentibus curis officia retardantur. 7. 117.

Amicorum liberis usui esse debemus. 7. 124.

Devotio non requirit excursum. 7. 129. *Licebit igitur imitari erga te parsimoniam religiosum, quibus jura amicitiæ conferuntur, & officium pium brevi paginâ tamquam parvo are persolvetur.*

Affectio animi in amicos non semper litteris æstimāda est. Religio enim fide pectoris continetur: in verborum officijs latet plærumque simulatio. Sufficit amanti brevis & districta purgatio. 8. 11.

Amicitiarum non friget respectus. Religio enim magis fide animi metienda est, quàm ostentatione verborum. 8. 12.

Ex debito venit sermo, qui redditur; ex beneficio, qui sponte defertur. 8. 15.

Amicitia curiosa est: solet rerum amici. 8. 23.

Semper in rescribendo decet esse prolixum. 8. 24. *Vide* totum locum: & simile egregium de fontibus.

Familiares paginas eos oportet extendere, quibus non est necesse geminare. 8. 26.

Amici casus nos percellit. Interea à funestis cogitationib⁹ redeundum est in officia viventium. 8.28.
Ego eam dico legẽ litteris amicorum, ut assiduitate illorũ animos probent, meum bonitate delectẽt. 8.33.
Commeantibus multis fidam occasionem debet excerpere scribentis electio. 8. 34.
Serò scribere amicitiæ tenacis indicium est, cujus memoria repetitis ex intervallo probatur officijs. 8.35.
Quid tam rationabile est, quàm tribuere collegæ, quod tibi quandoque bonos cupias exhibere. 8.40.
Diligentia erga amicos jugiter manet: occasionum verò raritas scripta distinguit. 8 42.
Inter cætera parentum decedentium bona, amicitiæ quoque affectanda successio est. Et fortasse studio validiore captanda familiaritatis hæreditas: quia facultates, fortuna præstat, charitas judicio fœderatur. 8.43.
Consentaneum est naturæ, ut officia inchoata, & probata coalescant. 8. 43.
Rarum est in amante judicium. 8. 46.
Amantes moram ferre non possunt. *Ibid.*
Dolor corporis officiorũ familiariũ sequestrator. 8. 54
Mos priscus, ut domo ꝓfecti litteras auspicentur. 8. 56.
Plerisque persuasum est, auspicium salutationis profectis esse capiendum. 8. 60. Sic 8. 65. *Admonueras, cùm proximè urbe digrederer, si vellem tibi aditum scriptionis aperire, ut prior litteras inchoarẽ. Satisfacio voluntati tuæ, quæ observantiã prisci moris amplectitur*
Familiarium officiorum usus inter adversa negligitur 8. 73.
Amicitia vices requirit. 8. 74. *Quod si pari lance reddideris, studium meum incitamento religionis acuetur.*
Plærisque amor est, undique gentium pretiosa conquirere, Me juvat studiosos sapientiæ viros in amicitiæ possessionem vocare. 9. 2.
Vicissitudo testatur, quòd litteræ gratæ fuerint amicis. 9. 8.

Quæ

Quædam scintilla sapientiæ est, violatum luminibus applicari. 9. 9.
Amoris signum est, vicissim desiderare, quæ præstas. 9. 26.
Inter absentes alterna epistolarum decertatio plærumque ad odia procedit. 9. 26.
Religiosa cura est, quæ amicorum liberis exhibetur: præsertim si familiaritas majoribus delata, cumuletur meritis posteriorum. 9. 34.
Solet multorum caduca & fragilis esse affectio. 9. 34.
Eos solemus diligere, qui sunt cupidi otij, & nescij ambiendi. 9. 38.
Religiosa potius, quàm invidiosa est questio, quæ fidem pactorum repetit. 9. 43.
Quisquis à nobis in commendationem sui litteras à nobis petit, præstat gratiam, quam se putat accipere. Antiquior enim nobis solet esse amicitiæ cultus, quàm illis præsidij impetratio. 9. 46.
Mores similium virtutū conjunctione gaudent. 9. 47.
Ad posteros amicorūcuram transferre debemus, ne fides cum homine interijsse videatur. Aliorum namque filios hæreditario quodam jure defendimus. 9. 48.
Moris est, bene cognitis ac probatis ferre suffragium: nec personas hominum, sed vitæ merita cognitare. 9. 57.
Intervenire pro justis debitis non recusare debemus. Malitiæ est enim repudiare locum gratiæ in his, quæ ipsa postulati æquitas commendat. 9. 58.
Non novos & incognitos: sed compertos fide & antiquitate candoris amicos promti commendatores alijs insinuamus. 9. 59.
Absentia amicorum plærisque occulit merita, si testimonio præsentium deferatur. 9. 59. (9. 62.
Studia & amorem bonorum probabilis vita conciliat
Observantiam vetus usus induxit, ut domo profecti præstent auspicium mutuæ scriptionis. 5. 63.

Religio animis potius, quàm muneribus æstimatur. 9. 65.

Amicitias optimorum primi sæpe expetere solemus 9. 68.

Qui suâ operâ amicitias inchoant, haud pigrè & negligenter accipiunt munus religionis oblatæ. 9. 71

Voto faventis, non exitu rei animus obligatur. 9. 74.

Mutua diligentia religiosis salutationibus est excolenda. 9. 76.

Amicorum consuetudo non debet carere fructu: secundùm Comicum: *Numquam te adeo, quin abs te doctior abeam.* 9. 84.

Amici gaudia sua communicant cum amicis. 9. 85, 86.

Veræ amicitiæ hæc est ratio, ut commoda nostra mutuò gaudeamus. 9. 86.

Amore sæpe fallimur in judicijs. 9. 87.

Amicitiæ etsi respuit lenocinantia, & fuco óblita, & ad gratiam comparata verba: tamen cum pudore admittit judicia amicorum. 9. 87. *Pudoris mei non est, ut mihi ipsi talem me esse persuadeas.*

Gratiosa est amicitia, & á severo examine in blandiores sensus caritate mutatur. 9. 88.

Validior est amicitiæ causa, quàm gratiæ. 9. 90.

Precariæ epistolæ postponendæ legitimis. His frequentius charitas studeat: illis non numquam præstet humanitas. 9. 90.

Stili assiduitate acuitur amicitiæ diligentia. 9. 91.

Plærumque officijs simulatur affectio. 9. 92.

Amicitiæ sinceritas pectoris magis fidem postulat, quàm delinimenta sermonis. 9. 92.

Omnia amicorum festa sunt communia. 9. 106.

Amicitia muneribus conservari solet. 9. 119. & 120.

Nihil magis, quàm existimationem familiarium debemus curare. 9. 127.

Apud amantes jactantiæ nævus non timendus. 10. 1.

Eorum famam curare decet, quos diligimus. 10. 4.

Non solet ab amicis anxiè venia postulari. 10. 6.

Ami-

Amicitia mutuis gaudet officijs 10. 8.

Semper natura gaudet æqualibus, & familiare sibi est omne, quod simile est. 1. 41. & 1. 6. & 9. 47.

Cùm pares sunt aliqui culpa & negligentiâ, dulce colludium est, ut cum altero neuter expostulet, veniam cum dederis, impetrâris. 3. 5.

Ex naturâ venit, ut quisque moribus suis proximum diligat. 3. 66. Habet & hanc sententiam 1. 43. & 9. 47.

Virtutum similitudo concordiam facit. 3. 66. Habet eandem sententiam. 1. 43. & 1. 72.

ANIMALIVM-BRVTORVM
Avium. Cochleæ. Equi Crocodili.

AIUNT cochleas, cùm sitiunt aeris, atque illis de cælo nihil liquitur, succo proprio victitare. 1. 33. Quæ sententia tota expressa est ex Plaut. *Capt. 1. 1. v. 12.*

Hispania dives equini pecoris. 4. 59. & 4. 60.

Crocodili quinquaginta pænè dies inediam ferre possunt. 8. 45.

Equos Curules ex Hispaniâ petebant. 7. 82. 105. 106. & 9. 12. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25.

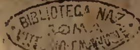
Est huius indulgentiæ in quibusdam avibus exemplum, ut nutrimenta senescentibus ætas prima vicissim comportet. 5. 67. Sic Aristophanes de Ciconijs.

Ἀλλ᾽ ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος
Παλαιὸς ἐν ταῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν:
ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
Πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων
Δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.

Græci vocant inde ἀντιπελαργεῖν καὶ γηροβόσκειν.

ANIMI-FORTIS-HEROICI.

CORDATI viri animus non solet quolibet honorum culmine mutari. 8. 1.

Ille verè jncrementis suis major est, quem sublimitas parti honoris jnclinat. *9. 91.*

Exultans animus gloriatur, & ostentatione sui non potest abstinere. 8. 5. *Vide etiam* 1. 7. & 37.

ANNI. TEMPORIS.

CALENDIS annus aperitur. 1. 44.

Vt ex longâ maris jactatione stabilis gressus serò reparatur: sic tempore opus est, ut tanti mali decessio locum faciat voluptati. *6. 77.*

Remissa tempora, & ab negotijs publicis feriata, libris veterum ruminandis expendenda. 1. 53.

Expendendo tempore omnia ruunt in deterius. *Ibid.* Hoc ut significarent Poëtæ confinxerunt metamorphosin ætatum. Vide lib. 1. Ovid. Met.

Fama temporum observanda. *9.* 131.

Calendis munera offerebant veteres. 10. 27. & 35. *Vide.* Munerum.

ANNONÆ.

ANNONARIÆ rei boni Principes accuratam semper curam gesserunt. *10. 21.*

Boni Principis est providere, ne res annonaria in graves cogatur angustias. 10. *38.*

Præfectus Annonæ designatus Romæ fuit: qui rem annonariam curaret. 10. *43.*

ANNVLORVM.

Vide Tit. *Epistolarum.*

ARBORVM. FRVCTVM.

VERBENA inter arbores felices habita: quæ Kall. novi anni loco strenæ data olim auctoritate Tatij

Regis.

Regis. 10. 31. Vbi vide Miscellanea Iureti.

ARROGANTIÆ FASTVS.
Superbia. Ambitiosi. Ostentatio-nis. Φιλαυτία. Iactantia. Insolentia.

Nempe derides, quòd de me aliqua justo indulgentius prædicavi? Est hæc vera & digna reprehensio. Omnis quippe ostentatio non caret suspicione mendacij: quia quicquid assumitur, proprium non putatur. 1. 1.

Sed dicis eum pudore præstrictum, sustellinum suorum vitasse jactantiam. Quisquam ne eum de se loquitur apud seipsum, erubescit? 1. 16.

Exultans quippe animus gloriatur, & ostentatione sui non potest abstinere. 8. 5.

Fastus & otium fortunæ grandioris vitia. 10. 21.

Moribus potius, quam insignibus æstimanturij, qui in publico munere. 10. 24.

In magnos animos non cadit affectata jactatio. 10. 29.

ARTIFICVM. OPERVM. STAtuariorum. Opificum. Salinarum.

Statuariorum mira & insolita olim fuerunt opera. 1. 29. *Iupiter Olympius Phidiæ: bucula Myronis: Canephoræ Polycleti.*

Varia Corpora artificum in Republica oportet sint: quæ patriæ serviant. 10. 34. Vide totam Epist.

Romæ mancipes fuerunt Salinarum: qui Salinis præerant. 9. 105. & 10. 65.

ARTIVM. STVDIORVM.
Philosophiæ. Poetices.

Si quid *componebant, recitabant alijs, antequam in vulgus ederent.* 1. 1. *Si quis irrepserit externus*

auditor. Huius recitationis crebra fit mentio in Epistolis Plinianis: itemque in Suetonio.

Ea quæ grata sunt lectu in Authoribus, relegi merentur, & celeriter releguntur. Sic ait Symmachus pater de Epistolâ filij sui. Quid concinnius epistolâ tua? Verè dicam tibi, plura legere volentibus celeriter terminata est. 1. 2. & 1. 32. *In epistolâ Ausonij. Sic* 4. 52. *de litteris Florentini:* Nec semel legisse sufficit: ut si quid aviditas primâ perstrinxerat, inculcaret iteratio.

Versibus solebant elogia bonorum cantari. 1. 2.

Dictabant suos libellos, ut exscriberentur. 1. 2

Alijs emendandos tradebant. 1. 2 Imò & censendos. *Ibid.* & 1. 3.

Diligenter legebant omnes authores. 1. 3. *Quicquid in Poëtis lepidum, apud Oratores grave, in Annalibus fidele, inter Grammaticos eruditum fuit, solus hausisti, justus hæres veterum litterarum,*

Pythagoras animas in æternitatem primus asseruit. 1. 4. Plato Deos esse persuasit. Aristoteles naturam benè-loquendi in artem redegit.

Litteras longas petere est veri amoris indicium. 1. 14.

Anxè alij aliorum monumenta expetebant. 1. 14.

In Athenæo Professores & Rhetores sua profitebantur studia. 1. 15. & 9. 83. Capitolinus in Pertinace. Lamprid. in Alex. Severo, & Gord. Sidon. Apoll. 2. 9. & 4. 8. & 9. 14.

Nihil morari debemus vulgus ignobile Philosophantium, quod Philosophiam fastu & habitu mentitur. 1. 23. Vlpianus vocat hoc, simulatam Philosophiam affectare. 1 Et ridet atque exagitat hoc genus Philosophos multis in locis Lucianus.

Negligentia librariorum ab omni ævo culpata. 1. 24. de libris Plinij. *In quibus opulenta eruditioni negligens veritatis librarius displicebit.*

Paucos nostra ætas tulit, quorum germana sapientia ad vetustatem vergeret. 1. 29.

Multi

Multi Philosophiam fastu & habitu mentiuntur. 1.29.

Emittendi operis, quod quis probat, magna est prurigo. Facilius enim est, ardentes favillas ore comprimere, quàm lucubrati operis servare secretum. 1.31.

Qui emittunt novum opus, non debent extimescere invidorum & æmulorum duros insidiæ dentes *Ibid.*

Quodam pacto societatem laudis affectat, qui aliena benedicta primus enunciat. 1.31. Vide totam Epist.

Eapropter in Comœdijs summatem quidem gloriam scriptores tulerunt: Roscio tamen, atque Ambivio, cæterisque actoribus fama non defuit.

Vetus est sententia: Artes honore nutriri. 1. 43.

Bonæ artes honore nutriri solent: atque hoc specimen est florentis Reipublicæ, ut disciplinarum professoribus præmia opulenta pendantur. 1. 79. & 1. 96.

Epigrammata & versus in lucis & amnibus componunt Poetæ. 3. 1[illegible].

Secundo cursu probæ artes & virtutes feruntur. 3. 43.

Philosophi ornatu convenienti usi sunt. 2. 61.

Qui litteris operam dant, Camænarum florem Heliconis ructant. 4. 18.

Quisque suis delectatur studijs: Alij rei rusticæ dediti sunt; alij vino: alij natationibus: Alij studijs. Quod sic exprimit Symmachus. 4. 18 *Tetras herbas olet rusticus: vinum anhelus ructat ganeo: natantem sequitur gravedo: vos Amici Camenarum florem ructatis Heliconis.*

Dissimulari studia vera non possunt. 4. 18.

Senes sæpe redeunt ad studia juventutis. Sic ait Symmachus: *Dum filius meus Græcis litteris initiatur, ego me denuò studijs ejus velut æqualis adjunxi. Repuerascere enim nos pietas jubet, ut litterarum dulcedinem liberis nostris labor participatus insinuet* 4. 20.

Solebant studiorum causâ peregrinari Athenas Atti-

Atticas, reliquave Gymnasia Musarum. 5.35.

Studia interdum distinguebant venationibus. 5.67.

Distinguenda est lectio juvenum, non alveolo, aut pila, nec trocho Attico, vel Græcis palæstris, sed alacri fatigatione, & innocentis audaciæ gaudijs. 5.68.

Mediocribus scriptis amicorum benignitas scit favere, alienorum invidia nescit ignoscere. 5.85.

Librarij libros eruditorum servabant. 5.85.

Bonæ artes stimulo præmiorum felicius incitantur. 8,30.

Senes interdum ad parvulorum studia se applicant. 8.69.

Professio bonarum artium quasi pulchritudo etiam in alieno corpore delectat. 9.35. Huc pertinet locus 1.29. Tune audeas de Philosophis judicare? licet alienas spectare virtutes. Nam & Phidiæ Olypium Iovem, & Myronis buculam, & Polycleti Canephoras, rudis ejus artis hominum pars magna mirata est. Vide seqq.

Fructus laboris est, placere melioribus: & pro industriâ atq; integritate palmã judicij promereri. 9.42.

Scholæ sunt, quæ positis in se dant dignitatem: inquit Ambrosius. 9.55.

Nullius studium legibus obest. 9.131.

Quæstores Orationes Principum recitabant, & legebant. 10.2. Vide Suet. Aug. cap. 65: Ner. cap. 15. Tacit. lib. 16. Annal. Eosdem Candidatos Principis vocat Vlpian. l. 1. de off. Quæst. Iulianus autem Imperator solus post Iulium Cæsarem Orationes suas ipse recitavit in Senatûs Curiâ; ut testatur Epiphanius Hist. Trip. 3.1.

Romani liberis suis erudiendis ex Atticâ Præceptores poscebant: qui civitate donati postmodùm. 10.25. Vbi Celsum nominat Symmachus: qui nullum quæstum professionis affectavit. Carneades item, Clitomachus, & Zaleucus civitate donati.

Eòque

Eòque inhumanitatis n[illegible] subeuat: qui publicos magistros omni seruitute premunt. Quâ de re alius dicendi campus nobis aperietur.

ASSERTIONIS. AFFIRmationis Negationis

Notæ rei cesset assertio. 1.61. & 75. & 3.10. & 4.50. 6.30.

AVLÆ. AVLICORVM

Distincta fuére semper officia aulica. 1.60. Romanus familiaris meus aulicis etiam nunc paret officijs, utpote sacri administer ærarij.

Aulicorum studia plurimum obesse & prodesse possunt. 10.61.

Aulici sæpe potentiam suam famæ Principis præferre solent. *ibid.*

Aulicos multi solent ambire: adeò ut diligentes existimationis vni pro alienis vitijs erubescant. 9.88.

AVXILII. OPIS. SVBSIDII.

Ex usu venit, ut opem desiderantes ad suffragia probata confugiant. 3.35.

Humanitas nos hortatur opem poscentibus non negare. 7.56.

B.

BALNEI. LAVACRI.

IN Campaniâ multæ thermæ. 6.49. Quas picturis exornabant. 6.49.

Balnearum magnam curam habuerunt veteres. 7.18. *Balneum tibi nuper exstructum est, cui torris unus ad justi caloris pabulum satis facere narratur.*

Manci-

Mancipes salinarum exercebant in urbe lavacra lignorum præbitione. 9.103.

BELLI. MILITIÆ VICTORIÆ. PVGNÆ.

OLIM cùm res Romana adoreæ militaris potita est, Polluces gemini apud Iuturnæ lacum prælij secunda vulgarunt. Eos quippe priscorum voluminum fides tradidit, anhelis equis, plenos sudoris & pulveris famâ belli post tergum relictâ, indicium affectasse victoriæ. 1. 95.

Sæpe senes inter tirones militare solent. 6. 53.

Rorarij levis armaturæ milites. 8. 48.

Pretia desertorum confuso errore poscuntur. 9. 66. Vide leges sub tit. *De desertoribus.* C. de quibus etiam in Th. & Valent. Novell. de tyronibus & occultatoribus eorum. Augustinus in concione de Gestis cum Emerito. *In errante & deferente milite crimen est desertoris: character autem non est desertoris, sed Imperatoris.* Et mox, *Nescis quia desertor est de charactere damnatur, de quo militans honoratur.* Hæc Iuretus.

Milites cohortium urbanarum ad Corniculariorum gradum provecti sunt. 10. 63. De Cornicularijs vide eo loco Miscell. Iur pag. 304.

Qui sine offensione peragerent militiam, prærogativam solemnem nacti sunt. *Ibid.*

Bellorum quidem gloriosos exitus fama non occulit: sed maior est victoriæ fides, quæ oculis approbatur. 10. 68.

BENEFICIORVM. BENEFICENTIÆ. *Benignitatis. Liberalitatis. Præmij.* Vide etiam *Donorum* & *Virtutis.*

SOLENT impatientes dilationis esse, qui sperant in se aliquid muneris conferendum. 1. 6.

Qui opibus inlaudatus juvatur, necessarium magis do-

donum, quàm justum præmium videtur adipisci. 1. 6.

Si quid in absentes bene consulas, impensu majore gaudetur. 1. 11.

Præmia & honores alunt artes Docet id exemplis Symmachus. 1. 21.

In remunerandis beneficijs, jejuna est verborum vicissitudo. 5. 47.

Beneficia illa grata sunt, quæ apud memores collocantur. 5. 49.

Necesse est seros æstimatores beneficiorum, cùm succedant angustiæ copijs, dissimulatam gratiam collatione sentire. 6. 1.

Penè injuriam facit benignitati, qui anxiè petit, quod præstantis natura sponte promittit. 7. 6.

Famæ & gratiæ decus beneficentiâ acquiri solet. 7. 94.

Beneficij loco exprobrare non possumus, quod ex debito deferimus. 7. 99.

Agendis gratijs par esse non potest mediocritas verborum. 7. 05.

Sæpe dum petitur beneficium, præstatur. 9. 102.

Impatiens est accepti beneficij, qui nexu properat liberari: nec videtur mutuam operam quasi amicus accipere, si erubescit ad moram gratiæ. 9. 114.

Minus grave est debitorem, quàm ingratum videri 9. 117.

Beneficijs Principum gratiæ condignæ reddi verbis nequeunt. 10. 21. *Si parva adhuc sunt dicta, munerum vestrorum imputate miraculis.*

Beneficia oblata instanter exigenda: præsertim Principum & Imperatorum. 10 26.

Pro beneficijs si non simus solvendo, cælestibus delegamus virtutibus: h. e Deo 10. 27.

Dilatione exspectatio nutritur. 1. 1. Sic ferè Drepanius Panegyr. *Est omne desiderium post spem impatientius.* Vnde Sidonius. Apollin. 6. 12. I ap. m

pacien-

patientem laudat, quia prius indulgentium soleret respicere causas, quàm inspicere personas. *Nullus* ait, *obest tenuitati, debilitatique, &c.*

Ausonius etiam in Paneg. Gratianum scribit solitum *spem superare, cupienda prævenire, vota præcurrere, quaqua animi celeritas affectaret. beneficijs præstitis antecedere.* Et postea addit: *Præstare tibi est, quàm nobis optare velocius.*

Sed & author Panegyrici, dicti Flaviensiũ nomine, Constantium Imperatorem ita alloquitur: *Si consilium callidioris amici admitteres, esset quod formasse reprehenderetur, nimiùm te facere ea, quæ sis tributurus operire, &c.* Pari denique honore Theodosium prosequitur Latinus Pacatus, cùm refert, *tam certa illius fuisse beneficia, ut tum accepta viderentur, cùm sponderet: quia vota hominum non fatigaret, neĉ adhiberet muneribus artem difficultatis.* Cui etiam consensisse videtur Symmachus. 10. 48. Quare gloriantur Arcadius & Honorius. 11. Cod. Theodos. de infirm. quæ sub Tyr. Vbi profitentur *sese ultrò deferre beneficia inopinantibus.*

Injurium est, maximopere flagitare, quod speres, ne quod est voluntarium, videatur extortum. 1. 56. *Eandem sententiam exprimit Symm.* 1. 41. Vereor ne me injurium putes, qui à te postulem, quod sponte præstaturus es.

Quoties parentum beneficijs obligamur, necesse est ad hæredes nexum debiti pertinere. 2. 91. *Vide etiam Tit. Parentum.*

Omnium beneficiorum, quæ tribuit potior fortuna subiectis, certa sunt tempora. 10. 28.

Aurium & oculorum fructus caducus est, largitatis æternus. 10. 29.

Gratias beneficijs Principum agere, ut officij probabilis: ita insolentis audaciæ est. Nam neque ingentibus verba conveniunt, & personam populi Romani nulla implet oratio. Sed in talibus nego-

tijs

tijs voci magis, quàm [illegible] ratio versatur. Nec metuenda impatis fama, dum modò fugiamus nomen ingrati. 10.29.

Bene faciendi provincia hominum merita Deo applicat, & beneficia plus conferre videntur præstanti. 7.46. Alludit ad illud: Nulla re propius ad Deum accedere possunt homines, quàm veritate, iustitiâ, & beneficentiâ: ut & Cicero etiam in Ligario sub finem. Homines ad Deum nulla re propius accedunt, quàm salutem hominibus dando. Deinde ad Ethicum principium respicit: [illegible] & nobilius esse bẽefacere aliis, quam ipsum beneficio affici. De quo etiam in medio Aristotelis disputatio. lib. 4. Eth.

Pro benefactis sola boni animi merces exoptanda est. 7.52. & 9.115. & 4.7.

Quid tam rationabile est, quàm tribuere Collegæ, quod tibi quandoq; bonos cupias exhibere. 8.40.

BENEVOLENTIÆ Vide *AMICITIÆ.*

BLANDITIARUM. ASSENTAtionis. Vide etiam *Veritatis.*

CASSA fide sunt, qui jugiter blandiuntur. 1.37.

Blanditiæ longiores corrumpũt veri dignitatem. 1.28.

Relinquamus verborum blanditias novis inter se amicis. Amor fictus in delinimenta verborum summittitur. 4.42.

Præfectum decet fidem præferre blanditijs. 10.24.

Ea rerũ omnium ratio atq; natura est, utq; humanis sensib⁹ blandiuntur, nequeant afferre fastidiũ. 2.56.

BONORUM. DIVITIARUM. OPUM. Possessionum Hæreditatis.

POSSESSIONES aliæ hæreditate obtingũt: aliæ lege. 1.6.

Deos precabãtur, ut datis opib⁹ longùm fruerentur. (1.6.

Bona mobilia à prædio distinguuntur 5.54.

In possessionibus vindicta mandabatur sæpe. 6.11.

Quæ jure ac legibus sunt relicta, alienari impetratione non possunt. 9.127.

Opu-

Opulentia semper bonis infirma temporibus. 10. 28.
Hæreditatibus ab intestato secùndum tabulas cedebat bonorum possessio. 10.35.

C.

CALAMITATIS Vide *Ægritudinis.*

CALVMNIÆ. CONTVMELIÆ.

Injuriæ. Obtrectationum. Offensionum.
Vide etiam *Patientiæ.*

DVRA commotio est, quā gignit injuria: sed mollire debet dolorem m d cina patientiæ. 6.22.
Adve sùm calumnias, vel affectatas aliorum insidias nos defendere potest testimonium fidelitatis in officio. 2.27.
Injuriæ æquo animo ferendæ. 2.28.
Quidam malunt ingenio, quàm moribus convitium fieri. 4.27.
Ingenia humana prompta ad arguendum esse, omnibus liquet. 4.28.
Facile accusatur desertus auxilio. 2.28.
Calumnia falsis Syngraphis alijs insidiari solet. 5.63.
Exclusis malorum susurris constantiam servare decet sanctis moribus. 7.100.
Stabilitas animi rumoribus falsis non potest mutari: cùm benè conscius vitæ, nihil in se maled cis licere sermonibus debeat æstimare. Despuenda igitur si quà inculcata sunt mendacia. Jam dudum genus est artis ad alendas vires discordiæ suæ, sollicitare metum potiorum. 7.128.
Iusta ratio sapientem non potest offendere. 9.112.
Æquo animo ferenda æmulorum facta improba, & ingratorum fœda decreta. 9.115.
Nullius tam vehemens nequitia esse debet, ut motu nostro digna sit. In solâ conscientia est fructus & ratio virtutis. 9.115.

Iudi-

CIVITATIS. REIPVBLICÆ. VRbis. Romæ.

Mænia

Mænia vrbis Romæ cæteris omnibus longê præstantissima. 10. 41. Ad quem locum Vide Miscell. Jureti.

COMOEDIARVM. FABVLARVM. Ludorum Spectaculorum Theatri. Tragœdiæ. Gladiatorum.

ETIAM actores fabularum laudem merentur, non minus atque ipsi scriptores. 13. *In Comœdiis summatem quidem gloriam scriptores tulerunt: Roscio tamen atque Ambivio, cæterisque actoribus, fama non defuit.*

Cothurno vtebantur Tragici : & structurarum pegmata. *1. 89.*

In theatris Vrsi comparabantur : Gladiatores compositi. 2. *46.*

Solebant Senatores in editionibus ludorum sumtibus juvari à Principibus. 2. *46.*

Leonum coëmtio , quibus utebantur in spectaculis non nisi veniâ petitâ è Principe fiebat. 2. 46. Vbi per feras Lybicas, Leones intelliguntur.

Servi cùm intelligerent parari se spectaculo sanguinolento , sibi fauces effregerunt : ne ludibrio scil. insanientis populi exponerentur, & misero cruciatu spectatorum oculos explerent. 2. *46.* Sic apud Senecam 10. 11. Germanus quidam, cùm ad matutina spectacula pararetur, & fortè secessisset, ad ventrem exonerandum, lignum, quod ibi ad emundanda obscæna adhærente spongiâ positum erat, totum in gulam farcit, sibique præclusis faucibus spiritum elidit. Et paulò post narrat, alium circumactu rotæ cervicem fregisse : sicque parati pœnam spectaculi effugisse. Corn Tacitus lib. 15. Annal. refert, Epicharim vinclo fasciæ, quam pectori detraxerat, in modum laquei ad arcum sellæ restricto indidisse cervicem : & spiritum expressisse corporis pondere connisam, ut cruciatus, ad quos

Præto-

Prætores novi ludos edebant, in quibus crocodilos: & peregrina animalia exhibita. 9. 132.

Magnis negotijs, itidem ut magnis Comœdijs edecumati apponuntur actores. 10. 2.

Non idem honor in pronunciandis fabulis Publio Pollioni, qui Ambivio fuit, neque par Æsopo & Roscio fama processit. 10. 2.

Quæstores novi Ludos edebant. 10. 1.

Africanus populus valde delectabatur ludis & spectaculis publicis. 10. 4. Ad ea illos cohortantur Valens, Gratian. & Valent. lib. 3. de scenicis Cod. Theod. Item Arcad. & Honor. l. 145. de Decurion. Cod. Theod.

Ludos intermitti ægrè ferebant: duabus de causis; una, quòd Ludi censebantur res sacræ, & placandis Dijs institutæ. Altera, Quia populus tali voluptate facilius continebatur in officio: eòque ijs habendis sumptus legibus præscripti fuerunt. 10. 4. Vide inibi Miscell. Iureti.

Vrsis instruebant Editionem spectaculorum. 10. 10. & 13. 15. 20.

In spectaculis crocodilos emittebant. 10. 19.

Curules ac scenicas voluptates Romani cives ab Imperatoribus expetebant frequenter, & instanter. 10. 26.

Senatores ambitiosè edebant olim Ludos. 10. 28.

In Circẽsi spectaculo adhibitę urnæ, in quas agitatorum nomina coniecta, ut sortis ordine equorum quadrigæ decurrerent. 10. 29. *Atque illam quadrigarum distributionem, in quâ sibi cùm fortunatior videretur, cui electionem mox urna tribuebat.* Ibi vide Miscellanea Jureti.

Honor edendi Munera non concedebatur mulierib⁹ 10. 43. Vid. l. 17. de Prætor. & Quæst. Cod. Theodos.

Populus Romanus summum honorem judicabat, si ovantes equorum dorsa gestarent: & triumphantes currus inveheret. 10. 21.

COMITATVS. PEREGRI-nationis. Itineris.

COMITATUS frontes hominum aperit, mentes tegit. *Auson.* 1. 32.

COMMENDATIONIS. Vide plura *Amicitiæ*: & *Laudis.*

QUI suâ fiduciâ deseruntur, epistolas in usum commendationis accipiunt. 1, 19.

CONCORDIÆ.

TACITA concordia instar odiorum est. 3. 17.

CONFESSIONIS. Veritatis.

QUIS pudor est, vinci post confessionem? 3.25.
Brevis est assertio veritatis. 7. 16.
Veritas non vult verbis juvari. 9. 7.
Majore fiduciâ adsumus veritati, cùm allegationes aliorum audimus, 9. 55.
Quantum veritas est bonum: cuius species & imago mirabilis est! 10. 07.

CONSANGVINITATIS. Vide Tit. *Amicitiæ.*

CONSCIENTIÆ.

SOLUM conscientiæ bonæ præmium satisfacere potest magna præstantibus. 4. 8.

CONSILII. DELIBERATIONIS.

IN rem amici sponte consulere decet: nec operiri petitionem. 1. 22.
Vtile est in publicam proferre notitiam, quod velis esse correctum, ut denunciatione futuri periculi ad consulendum cunctorum cura moveatur. 4. 74.

CON-

CONSVETVDINIS. Moris.

CONSUETUDINIS amor magnus est. 10. 61.

Æquum est, quicquid omnes colunt, unum putari. 10. 61.

Suus cuique mos, suus cuique ritus est. 10. 61.

CONTRACTVVM. Pactionis.

Vox legum ac juris est: Bonæ fidei contractum non posse rescindi. 2. 87.

Aperta est improbitas eorum, qui reducunt in quæstionem pactionibus terminata, & per impatientiam quietis, finem jurgij secunda lite commutant. 7. 109.

CONVIVII. CIBORVM. VIctûs. Escæ. Potûs. Alimenti. Nutritionis. Nutrimenti.

PARVIS nutrimentis, quamquam à morte defendimur, nihil tamen ad robustam valetudinem promovemur. 1. 23. Quem locum expressit Symmachus ex Demosth. Olynth. 3. ἴσως ἄν ἴσως, Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τέλειόν τι καὶ μέγα κτήσεσθε ἀγαθὸν, καὶ τῶν τοιούτων λημμάτων ἀπαλλαγείητε, ἃ τοῖς ἀσθενοῦσιν παρὰ τῶν ἰατρῶν σιτίοις διδομένοις ἔοικε. καὶ γὰρ οὔτε ἰσχὺν ἐκεῖνα ἐντίθησιν, οὔτε ἀποθνήσκειν ἐᾷ, καὶ ταῦτα ἂν νέμεσθε ὑμεῖς, οὔτε τοσαυτά ἐστιν, ὥστε ὠφέλειαν ἔχειν τινά διαρκῆ, οὔτε ἀπογνόντας ἄλλο τι πράττειν ἐᾷ. ἀλλ' ἐστι ταῦτα τὴν ἑκάστου ῥαθυμίαν ὑμῶν ἐπαυξάνοντα. Lucianus, περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων, aulicos clientes exagitans, qui tenui diariâ illecti aureas compedes volentes gestant: ἐπεὶ δὲ ὡς ὁ καλὸς που ῥήτωρ, ἔφη, τοῖς

τῶν νοσούντων σιτίοις ἐοικότα λαμβάνουσι, τίς ἐστι μηχανὴ μὴ οὐχὶ καὶ πρὸς τοῦτο κακῶς βεβουλεῦσθαι δοκεῖν αὐτοὺς, ἀεὶ μενούσης ὁμοίας αὐτοῖς τῆς ὑποθέσεως τοῦ βίου. Hieronym. Comm. in 4. cap. Daniel. *Decem panis uncia diurna, & aquæ tertia Sextarij pars, anima magis trahitur, quàm sustentatur. Qui cibus & potus, juxta inclytum Oratorem Demosth. non vires tribuit, sed mortem prohibet.* Seneca Epist. 81. & 18. *Liberaliora sunt alimenta carceris. Sepositos ad capital supplicium non tam anguste, qui occisurus est, pascit.* Sallust. lib. 3. Hist. *Vt illis exiguitate mors prohibetur, sic neque, &c.* Vide Observat. Schotti. 5. 24.

Convictum paramus agrestibus holusculis partum: Quia Luxuries offendit Deam sobriam h.e. Minervam. 5. 85.

CORRECTIONVM. Vide Tit. *Admonitionum.*

CREDITORVM. DEBITI.
Æris alieni. Solutionis.

IMPROBI debitores, qui adhuc alieno ære depressi cupiunt secundo nexu fænoris obligari. 2. 56.

Dignum est, compensari prolixo gaudio seram solutionem. 5. 10.

Minus grave est debitorem, quàm ingratum videri. 9. 117.

CVLTVS. VESTIVM.
Habitûs.

ATHENIENSES *pallâ usi: Romani togâ.* 1. 1. *Attica palla tegit socerum, toga picta parentem.*

Fibulâ usi castrenses & militares. 1. 1. *At mihi castrensem quòd mordet fibula vestem.*

Philosophiam multi fastu & habitu mentiuntur. 1. 29.

Philo-

Philoſophi peculiari ornatu utebantur. 2. 61.
Odi in parvo corpore longa velamina. Illa veſtis decenter indutui eſt, quæ non trahit pulverem, nec in humum demiſſa calcatur. 3. 10.
Hyemi apta veſtimenta ſumebant, tametſi non ad cultum eſſent. 3. 25.
Alba velamina non ſegmentati amictûs fidem veſtiant. 4. 42.

D.

DEBITI. Vide Tit: *CREditorum*

DEORUM. PROVIDENTIÆ Religionis. Pietatis. Sacerdotij. Veſtalium Epiſcopatûs

VULTU ſæpe læditur pietas. 1. 34.
Etiam gentiles ſucceſſum rerum ſuarum Providentiæ divinæ adſcripſerunt. 2. 6. & 2. 7.
Deûm- Matris feſta diligenter celebrabant. 2. 34.
Virgines Veſtales monumentum viris bene meritis ſtatuerunt. 2. 36.
Si optata nobis non contingant, in providentiâ Dei acquieſcendum. 2. 45, 46.
Erit in arbitrio Fortunæ ratum facere. 6. 70.
Religio veterum exemplum facere ſolet. 10. 61.
Neceſſe fuit perire omnibus, quod Religionibus negatur. 10. 61.
Honoravit lex parentum Veſtales Virgines, ac miniſtros Deorum victu modicò, juſtiſque privilegijs. 10. 6.
Omnia Deo plena ſunt, nec ullus perfidis locus. 10. 61.
Plurimùm valet ad metum delinquendi etiam præſentiâ Religionis urgeri. 10. 61.
Longa ætas auctoritatem Religioni facit: ſervanda eſt tot ſæculis fides: & ſequendi ſunt nobis paren-

tes, qui secuti sunt feliciter suos. 10. 61.

In eligendo Episcopo Dei omnipotentis exspectandum est judicium. 10. 71.

Quæcumque Deo auctore fiunt, meritò divino pietatis Principum judicio firmantur. 10. 83.

Multi opinantur nihil curare cælestes: præsertim afflictos homines. A quâ opinione dissentit Symmachus. 8. 6.

In honore Numinum litationi addebant donarium. 8. 26.

Dij salutis præsides. 8. 70.

Victoria pro Deâ colebatur. 10. 21.

Dea Strenua, quæ faceret strenuum. 10. 25.
Eius sacellum fuit in regione Vrbis, cui nomen Templum Pacis: teste Sexto Rufo de regionibus Vrb.

Gentiles solebant suorum Deorum honori pateras consecrare.. 10. 35. Vide Liv. l. 6. Plin. l. 34. cap. 8. Ambrosius de Virgin. l. 2. *Vt neque omnes, qui dicuntur Dij, retrahere potuerint pateras, quas tenebant.* In veteribus quoque nummis Deorum effigies sculptæ, dexterâ pateram gestantes. Quod divinitatis symbolum.

DESIDERII. CVPIDITATIS.

GRAVIS est sitis bonarum rerum, cui sola fruendi assiduitas medicinam facit. 3. 46.

Nullum desiderium ad secunda progreditur, si priora displiceant. 4. 64.

Reverâ ita naturâ paratum est, ut expetiti diu officij querela decedat, si potiamur optato. 4. 65.

DILATIONIS, PROCRASTINATIONIS.

IUCUNDA dilatio est, quæ simul bona pluria restituit. 3. 24.

DILIGENTIÆ INDVSTRIÆ.
Sedulitatis. Negligentiæ.

RARERUM est natura, ut quæ præter industriam negliguntur, ignoscenda dicantur. 1. 26. De hac sententiâ vide Aristotelem. l. 3. Ethic.
Nemo belli notus, aut domi clarus, exsortem præmij sensit industriam. 1. 43. Ita cùm dignis fructus tribuitur, eandem capescentibus spei paratur. *Ibid.*

DOMVS. Vide Tit. *ÆDIVM.*

DONORVM. MVNERVM. MVNIficentiæ. Beneficentiæ. Liberalitatis. Sportularum. Strenarum.

Luxus in privatis negotijs arguendus, in publicis magnificentia probanda. Symm. ex Tullio. 4. 60.
Insitum est bonis mentibus, ut quæ copiosè ab alijs optamus adipisci, ea ipsi largiter deferamus. 3. 61.
Qui ab alio poscit officia, sui quoque studij frequentem operam pollicetur. 3. 64.
In muneribus amicorum non sunt damna casuum cogitanda: quin immò ea in acceptum summa referenda est, quæ ab offerente processit. 5. 56.
Dypticum & apophoreticum munus offerebant ijs, qui Editioni spectaculorum interessent. *Ibid.*
Inepta est munificentia, quæ præstatur indignis. 5. 59.
Religiosum atq; votivum est, ut à Quæstoribus Candidatis dona solemnia potissimis offerantur. 7. 76. *Offero igitur vobis eburneum dypticum: & canistellum argenteum librarum duarum.*
In adjectis donis mensura non quæritur. 8. 26.
Munera non semper pretio aut mole æstimanda, sed amore pendentis. 9. 93. & 104. & 107.
Munera quæstoribus novis oblata: dyptica & apophoretica. 9. 119.

Mune-

Munera cùm amicitiæ deferuntur, pertinet id ad charitatis confessionem: ut deberi sibi hæc animus sumentis agnoscat. 9. 119. & 120.

Honorem novum adepti, sportulas amicis dabant, h. e. varia dona. 9. 134. Ad quem locum vide Miscellan. Iureti.

Principibus Kall. anni munera offerebant. 10. 27. & 35.

Idipsum quoque faciebant præfecti Vrb. nomine Pop. Romani. 10. 35.

Decennalibus Imperatoribus: & exactione lustri senatus Romanus offerebat multas auri libras. 2. 57. & l. 10. 35. & Ep. 50. Vide Miscell. Iureti ad l. 2. Ep. 57. pag. 73.

Calendas Auspices anni impertiendis strenis dicavit antiquitas. 10. 27. & 35. Quam Epistolam vide: ubi etymon strenarum exprimitur, quod apud nullum alium Authorem legas.

Munera non ad certum tempus alligata. 10. 27.

Principes decet munificentia: & felix est sæculum: quod tales Principes alit. 10. 27.

Amantium largitio, non deterit vires offerentium. 10. 35.

Imperatoribus munera Senatus offerebat ex publico ærario. *Ibid.*

E.

EBRIETATIS. VIni. Luxûs.

VINA nova calce & prælo subigebantur. 3. 23. Plærique nova musta defæcant. *Ibid.*

Anhelus ganeo ructat vinum. 4. 18.

Luxuries offendit Deam sobriam: h. e. Minervam. 5. 8.

Læstrigonum populos ventri & gulæ usque ad feritatis invidiam legimus obsecutos. 8. 23.

Nullus est in luxuriâ crimen locorum. 8. 23.

EDV-

EDVCATIONIS. PARENtum. Filiorum.

INIURII *sunt filij, qui summo iure cum parentibus contendunt.* l. 1. Ep. 1. & Ibid. *Prater aquum censent, qui inter dispares obsequium par requirunt.*

Parentum studia ex beneficio proficiscuntur: liberorum ex debito 1. 1.

Parentibus non ad lancem neque ad dimensum verba tribuenda sunt. 1. 1.

Etsi plerumque vera est apud parentes filiorum prædicatio, nescio quo tamen pacto detrimentum meriti sui patitur, dum personarum spectare gratiam iudicatur. l. 1. Ep. 15. Αἶνος γὰρ ἀφ' αἵματος ἐςὶν ἄπιςος, inquit Nazianzenus in carmine Nicocl. ad filium.

Parentibus nihil satis est, & efficacior quibusdam videtur petitionis iteratio. 2.42.

Quotiens parentum beneficijs obligamur, necesse est ad hæredes nexum debiti pervenire. l. 2. Ep. 91. *Cuius ego officijs devinctus, filio opto persolvere, quod de parente contraxi.* Sic & alibi Symmachus Isocraticam exprimit sententiam de continuandâ parentum amicitiâ in liberos. Vt lib. 7. Ep. 88. *Amicitia parentum rectè in liberos transferuntur, ut charitas semel inita successoribus eorum hareditario iure proficiat.* Sic l. 6. Ep. 4. & l. 8. Ep. 43. *Inter cætera parentum decedentium bona &c.* & l. 9. Ep. 48. Isocrates ad Demonicum: πρέπει τοὺς παῖδας, ὥσπερ τῆς οὐσίας, οὕτω καὶ τῆς φιλίας τῆς πατρικῆς κληρονομεῖν. Et l. 9. Ep. 62. *Solent patres avari esse voti, nec ulla filiorum bona putare esse profecta desiderio, & cum probitate potiorum.*

Nata soboles primo parentes die hilarant, mox pij metus brevem gratiam fugant. 4.34.

Parentes sæpe se accommodant ad studia liberorum: ut insinuent liberis dulcedinem laborum. 4.20.

Divi-

Divina miseratio pias aures applicat votis parentum: h. e. *Deus exaudit vota parentum.*

Parentum solicitudo omnia solet trutinare. 9. 7.

Futuri generi moribus æstimantur. 9. 7.

In Iudicis jubentur esse tutelam, qui à parentibus deseruntur. 9. 48.

Scio Patres avaros esse voti, nec ulla filiorum bona putare perfecta, desiderio & cupiditate potiore. 9. 62.

Inter præcipua negotiorum sæpe curatum est, ut erudiendis nobilibus Præceptores ex Atticâ poscerentur. 10. 25. *Vide etiam Plin.* l. 35. cap. 11.

Parentes sæpe coluntur ob liberos frugi. 10. 29.

ELOQVENTIÆ. RHETORum. Oratorum. Rabularum forensium.

RABULÆ forenses eloquentiâ suâ abuti solent. Suis nempe in illo forensi pulvere, quàm rara cognatio sit facundi oris, & boni pectoris: dum aut modestum ingenium verecundiâ contrahitur, aut successu eloquens insolescit. Plærumq; enim in mercedem ornamenta linguæ corrumpunt. 1. 43.

Res maximæ magnos hiatus oris requirunt. 3. 47.

EPISTOLARVM. LITTERARum. Vide etiam Tit. *Amicitia.*

LITTERARUM silentium amicis molestum. 1. 34.

Silentium litterarnm compensatur geminâ scriptione. 1, 41.

Eiusmodi officia litterarum medicinam quondam infortunij, & mœroris afferunt. 1. 54.

Breves litteræ demunt fastidium lectionis. 1. 56.

Copiosi sunt in scribendo, qui abundê seduli sunt. *Ibi.*

Hortatio epistolaris invitatrix est religionis amicitiæ. 1. 58.

Iners desuetudo oblimat ingenium. 1. 59.

Solet

t generalem salutationem familiaris sermo præmittere. 2. 17.

stolarum apographa servabant : & amicis relegenda dabant, antequam vulgarent. 2. 12.

ulo obsignabant litteras. 2. 12.

nnulis non integra nomina expressa : sed litteræ n ùm aliquot, unde nomen posset intellegi. l. 2. p. 12. Vide ibi Notas [illegible] prolixè.

itas litterarum com[illegible]dabilis. 3. 1.

tè valeo. hoc scribendi debet esse principium, uod maximè expetunt vota lectu[illegible] 3. 46

desideranti prolixitas grata est : ita displicere non oterit brevitas occupato. 3. 57.

gnis negocijs plura verba conveniunt. Senes aum fastidiunt litteras. Nobis, inquit Symmach. em sit linguæ modus, qui fortunæ est. Mallem borigenum more, dictionem salutis æternæ lino aut corticibus scribere. Ægyptus papyri volumina bibliothecis foroque texuerit. Sufficit aliuando celebrandæ amicitiæ : Si vales, bene est. . 28.

bendi brevitas magis fastidio, quàm officio pro-[illegible]na est. 1. 45.

o litteras de summo ore stillantes : illas pero, quæ escere nesciunt ; quæ ex intimo pectoris fonte omuntur. *Ibid.*

itas Spartana laudi quondam fuit. *Ibid.*

tis tantum decus à facundiâ fuit, ut videantur cones metu collationis in diversum studium denasse. *Ibid.*

inendum epistolis, quæ sunt instar edicti. 5 50.

na vetustatis fuit, in scribendis litteris, ut nomi- præponerent epistolis, nullâ adiectione titulom. 2. 35. Sic idem aliquoties huius moris memit : ut l. 3. 44. & l. 4. 30. Redeamus quis ergò ad fucatos nominum titulos &c.

c scribendi morem superstitio vetusta constituit, ut

ut ad peregrina digressi, priorem sibi locum vendicent cum amicis colloquendi. 3.3. Repetit hanc sententiam alijs subinde verbis. Vt 4.23. & 5.30. & 70.73. & l.7.75. & 8.56. & 60.63. & l.5.14.

Viva vox sui assiduitate vim mali frangit: solatia litterarum cum lectione finiuntur. 3.6.

Non sunt litteræ ad amicum felle objurgationis imbuendæ, ne animum ejus contrahant amara sermonum. 3.17.

Ideò affabra rerum natura vel industria litteras peperit, ut numquam muta esset affectio: & si quando absumus, ut linguæ operam fugerentur signa verborum. 3.17. Æmulatur Ciceronem l. 2. Ep. 14. ad Curionem: & l.1. ad Q. fratrem.

In stili caudices, aut tiliæ pugillares scribebant. 4.34. Vide Electa Plautina.

Sericis voluminibus Achemenio more infundebant litteras. 4.34.

Brevem decet esse sermonem, quo reditus judicatur 5.17.

Fastidiosa est salutatio, quæ nudo sermone defertur. 5.21.

Litteræ Spartanâ brevitate succinctæ. 5.37.

Nihil durius sumas, quàm orationis placitæ citum transitum. 5.50.

Salutatio etsi non explet officium, tamen contestatur affectum. 5.51.

Vetere instituto iucrebuit, ut ingressi iter, prælibent primitias scriptionis. 5.73.

Promptè favendũ est honesta cupientibus, ut probabiles volũtates alieno etiam juventur adnisu. 5.75.

Plenum religionis officium est, cùm sponte votum amicorum antevenimus. 5.82.

Livor non finit fateri, quod cogit veritas judicare. 6.1.

Litteras sæpe dictabant; & tantum subscribebant. 6.14

Dictio

Dictio salutis litterario debetur exordio 6. 37.
Prima voluptas est, sciscitari, quem statum sanitatis habeat amicus. 6. 40.
Litterarum vicissitudine frequenti, sarcire solemus præsentiæ voluptatem. 6. 51.
Decet loqui exultantius juvenalem calorem. 7. 9. *Scintillare acuminibus atque sententijs epistolas tuas gaudeo. Sed volo: ut in alijs materijs aculeis orationis utaris: huic autem generi scriptionis maturum aliquid & Comicum misceas: quod tibi & Rhetorem tuum credo præcipere. Nam ut in vestitu hominum, cæteroque vita cultu, loco ac tempori apta sumuntur: ita ingeniorum varietas in familiaribus scriptis negligentiam quandam debet imitari: in forensibus verò quatere arma facundia.*
Brevitas litterarum inculpabilis est, cùm ex injuriâ valetudinis, non ex voluntate descendit. 7. 28.
Qui sperat brevi se in conspectum amicorum venturum, solet scribendis epistolis abstinere. 7. 67.
Benefaciendi provincia, hominum merita Deo applicat. 7. 46.
Beneficia plus conferunt præstanti. 7. 46.
Litteræ plurimum opis atque adjumentii impertiunt ad confirmationem sanitatis. Valetudo enim scriptorum assiduitate refovetur. 7. 71.
Solatijs litterarum damna absentiæ sarcienda sunt. 8. 14.
Moris est, ut munus litterarum à proficiscentibus inchoet. 7. 75.
Litteræ amicorum agrorum fructibus comparantur. 8. 44. *Nam ut illorum proventus non fallit temporis sui debitum: ita fidem nostra expectationis annuus amici sermo non decipit.*
Frequentes litteræ omnem casum solantur. 8. 64.
Vicissitudo testatur: quòd litteræ nostræ gratæ fuerint. 9. 8. (9. 15.
Exemplum diligentiæ nos in vicissitudinem provocat.

Est in litteris & sanitatis & amoris indicium. 9. 24.
Bonæ amicitiæ jactationes refutant. 9. 25.
Assiduæ scriptionis nullum potest esse fastidium. 9. (53.
Litteris salutem præferre solemne est. 10. 9.
In negotijs tempore ac judicatione finitis, cessare æquum est longæ orationis excursum, ne sine argumento rerum loquacitas morosa displiceat. 10. 58.

EXCVSATIONIS.

IUSTA ratio sapientem non potest offendere. 9. 112.
Solus benignè creditur advocasse, qui excusatione non læditur. 9. 112.

EXEMPLORVM.

SPES sæpe alitur exemplis, & placiturum esse præsumimus, quod alijs jam placuisse gaudemus. 3. 7.
Exemplorum magna vis. 4. 8. (10. 32.
Exempla honoris alieni sunt stimulus ad virtutem.
Exemplum sæpe facere solet Religio veterum. 10. 61.
Corrigit sequentem lapsus prioris: & de reprehensione antecedentis exempli pascitur emendatio. 10. 61.
Author est bonorum sequentium, qui relinquit exemplum. 9. 75.

EXSPECTATIONIS.
Spei. Mora.

EXSPECTATIO semper est onerosa. Nam etsi dignos respicit, periculo tamen proxima est, dum amplius sibi pollicetur. 3. 43.

F.

FABVLARVM. Vide Tit. *COMOEDIArum.*

FACINORIS. SCELERIS. CRIMINIS.
Peccati. Remissionis.

FACINUS ubi admissum est, debet expiari. 9. 129. Videleg. ult. de noxa act. l. 6. *Si cui crimen.*

Car-

Crimina morte solent terminari. *9.131.* & *10.54.* Vide infra Tit. *Panarum.*

Ambo sibi invicem remittere debent, quod ambo deliquerunt. 4. *54.*

Sera est emendatio senectutis. 10. *61.*

FAMÆ. EXISTIMATIOnis. Laudis. Gloria.

FAMA nihil ignorari de conspicuis viris patitur. 1. 102.

Vetustas prodiga laudis, Apellem, Zeuxim, vel horum similes voluminum honore dignata est. 2.2.

Non pluris apud nos valere debent divitiæ, quàm fama. l. 2. Ep. 30. *Bonum de me judicium parentis publici, conservatoris mei, cuivis antepono patrimonio.*

Etiam suspicione criminis decet vacare Senatorem. 2.75.

Fama optimo cuique pretiosa est. 3.*69*.

Rectè factorum conscientia, famam nostram nutrit: ut suffragia bonorum nesciat invidere. 7.58.

Famæ & gratiæ decus benficentiâ acquiri solet. 7.*94*. *Honor militia vestra dandis beneficijs enitescit.*

Careret fama magnorum virorũ celebritate, si etiam minoribus testibus contenta non esset. 8.*22*.

Alexandrum, sicuti loquuntur Historiæ, gravis momordit invidia, quòd Achilli fortissimo ævi sui Homerum præconem fortuna tribuisset. 9.*72*.

Famam Vestalium violare, grande fuit nefas. 9.*108*.

Fama juvatur aliorum commendationibus. 9.*110*.

Fama ad posteros propagatur monumentis librorum 9.*110*.

Nihil magis, quàm existimationem familiarium debemus curare. 9.127.

Nullius fama sub teste Virtutis succumbet invidiæ. 10.*1*.

Non omnes par sequitur fama. 10.2. Vide ibi exempla.

Eorum famam curare decet, quos diligimus. 10. 4. & 5. 54. Quisquis amici negligit famam, fide lubricâ est.

FAMILIARITATIS. Vide Tit. *Amicitiæ.*

FAMIS. INEDIÆ.

CROCODILI quinquaginta fermè dies inediam ferre possunt. 6. 43.

FASTIDII. TÆDII Nausea.

Ex fastidio nascitur cura compendij. 1. 50.

Ea rerum omnium ratio atque natura est, ut quæ humanis sensibus blandiuntur, nequeant efferre fastidium. 2. 56.

FAVORIS. Vide Tit. *AMICITIÆ.*

FELICITATIS. FORTVNÆ. Prospera.

CUM insolita & insperata felicitas alicui contigisset, *novum fatum* dicebatur à veteribus. l. 1. Ep. 13. Pacatus Paneg. *Nullam majorem Principum felicitatem esse crediderim, quàm fecisse felicem, & intercessisse inopiæ, & fortunam vicisse, & dedisse homini novum fatum.* Juvenal. Sat. 7. *Exempla novorum fatorum transi.*

Perfectis, atque elatis in cumulum bonis nihil adjici potest. 1. 22.

Falsò creditur, judicij nesciam esse fortunam. 1. 38.

Fortunæ licentia interdum optimos decolorat. 1. 40.

Præmia non reposcunt, quæ solet minor exspectare fortuna. 2. 20.

Fors versat humana: nec semper ex voto destinata succedunt. 2. 57.

Quid Fortunam deceat, agnosco, cum quâ nimis con-

contumaciter agit, qui accepto vulnere statim miser esse dissimulat. 9. 113.

nimæ fortunæ homines extra vitia plebeia censendi sæpe sunt. 10. 16.

FERIARVM. FESTORVM.

STALE festum adsiduè coluerunt Romani: adeò ut si peregre abessent, domum properarent. 2. 59.

iarum requie laboris fastidium tergetur. 3. 23.

nia amicorum festa sunt communia. 9. 106.

FIDEI. FIDELITATIS. FIDVCIÆ. Credulitatis: & contrar.

DEM plærique verbo ostentant, opere deserunt: uod genus nulli rei est, nisi ad loquendum. 1. 37. Vide etiam. 4. 30.

or fiduciam nutrit. 1. 37.

sâ fide sunt, qui jugiter blandiuntur, *Ibid.*

a est fas malâ fide recuperare, quod bonâ fide possumere. 2. 60.

juris ac legum est, bonæ fidei contractum non posse rescindi. 2. 87.

icia de simplici affectione surgens, genus est virtis. 3. 29.

FLVVIORVM. FONTIVM. PVTEI.

SELLÆ laudem persequitur Symm. *lib.1. Ep.14. Ægyptio Melone, sive Nilo maiorem, frigidiorem Scytico Tanai, clariorem Fucino.* Vide plura ibi.

s meatus replere uno fonte difficile est: uni alveo undè influunt duplicata principia. 8. 24.

ru fontium ideo maior est sitis, quia sapor dulor. 8. 62.

FORI. IVDICIORVM. IVRIS. ACTIOnum. Accusationum. Appellationum. Curiæ. Defensionis. Causidicinæ. Causarum. Caussidicorum. Iustitiæ. Controversiæ. Legum.

CONVENIEBANT *alios lege, quos de simili facto accusabant.* Ep. 1. l. 1. *Ego te nostri vatis exemplo quasi quadam lege convenio.*

In forensi pulvere rara est cognatio facundi oris & boni pectoris, dum aut modestum ingenium verecundia contrahit, aut successu eloquens insolescit. 1. 43.

Quid sint Refutatorij, vide Lexicon Symmachianum. 2. 30. & 10. 52. Vide etiam Cujac. Observ. l. 22. cap. 33. & Miscell. Jureti pag. 61.

Non debet justitia judicis inultum esse sinere, qui exemplo gravissimum sit, nisi ausus aliorum vehemens pœna represserit. 2. 33.

Vir justus in alienis quoque judicatorum iniquitate mordetur. 2. 30.

Ratio quidem semper habenda justitiæ, sed circa nobiles probabilesque personas, plus debet esse moderaminis, ut perspiciatur in discretio ne judicium. 9. 40.

Actiones Senatorum ad præfectum Vrbis deferebantur. 2. 75. Vide Tit. *Magistratus.*

Nihil est controversiæ, ubi eadem partium jura sunt. 3. 5.

Iudex & inferior magistratus venerari potius, quàm interpretari debet divina oracula. 10. 50.

Caussidicorum sæpe sunt improvidi lapsus. 9. 31.

Caussidicinæ erant tyrones, & candidati. 9. 32.

Difficilis est exitus veterum jurgiorum. Res enim multis agitata judicijs, & actionum varietate & cognoscentium motu, & personarum mutationibus implicatur. 10. 39.

Cognitorem, Symmachus Iudicem vocat. 10. 39. & alibi. Vide Lexicon Symmach.

Agenti

-enti in rebus, Excerpta dabantur. 10. 44. Agenti-
m enim munus erat : Principum litteras deferre,
& viciffim Acta publica, litterasque magiftratuum
eferre. Loca παράλληλα ex noftro, vide Lex. Sym-
nach. *Agens.*
icile eft, ut bona caufa fit, cuius actio in jus alte-
us defperatione transfertur. *10.52*. Vide de his qui
otentium nomina in lite prætendunt Cod. Theo-
of.
elationes, opiniones, fententiæ & gefta Judi-
j imperfecta aut falfa viderentur, à parte litigan-
e fcripta quædam jnftituebantur, quorum ferie ex-
onebatur Judicis injuria in judicando aut confui-
ando. Dicebantur autem *Refutatorij*. l. 2. Ep. 30.
: l. 10. Ep. 52.
aritor nunciator debebat affiftere fuis notarijs:
lioquin puniebatur, fi in fraudem alicuius pro-
erebat indicium. l. 10. Ep. 51. Vide l. 6. ad Sc.
'urpilian. D.
aufis appellationum, boni Judices malunt jus po-
eftatis infringere, quàm interpretationum du-
ia fuftinere. 10. 53. Sic fupra l. 10. Ep. 48.
*s caufis, quibus momenti reformatio poftulatur, ap-
ellationes recipi non poffunt.*
entibus atque ignorantibus inter alios Gefta ne-
ere non poffunt. *10. 54.* Vide Tit. Cod. *Res inter
lios acta vel judicata, non nocet.*
que comminatio ad hæredes proficifci poteft. *Ibid*
no abfens, & inauditus damnari poteft. 10. 54.
ag. 432. fub finem.
lius ftudio abfolvendi funt debitores, ut impli-
entur innoxij. *10. 54.*
n fuerit jus, ut una familia novo opprimatur ex-
mplo. 10. 54.
a licet longâ comperendinatione differri, juftitiæ
c legibus amica decreta. 10. 56.

In negotijs tempore ac judicatione finitis cessare æquum est longę orationis excursum. 10. 58.

Facit plærumque ratio, aut fortuna causarum, ut in controversijs alter æquitate, alter jure nitatur. 10. 59.

In judicijs quis esset dies fatalis, explicat Cuiac lib. 12. cap. 4. & l. 16. cap. 7. ex Symmacho. l. 10. Ep. 59.

De appellationum pœnâ, vide Symm. l. 2. Ep. 30. Et inibi Miscell. Jureti pag. 61.

Vnum remedium convenit rebus ambiguis, fortunâ curiosi luctaminis angustissimis legum arbitrijs reservati. 10. 59.

Vrbium populorumque luctamina, quoniam sunt majora privatis, judicio augustiore censenda sunt. 10. 60.

Executorum prava interpretatio, dum supplicantibus favet, plærumque jussa corrumpit. 10. 62.

Quæ secundùm leges judicantur, præsumimus bonis placitura Principibus. 10. 62.

Provisum est, ne quis temere in alieni capitis discrimen irrueret, nî seidem prius pænæ sponsione vinciret. 10. 70. Nam si accusator non probasset, pænam eandem non patiebatur. l. 8. de accus. & inscript. C. & l. 9. & 11. eod. Tit. Cod. Theod.

Alia est conditio magistratuum, quorum corruptæ videntur esse sententiæ, si sint legibus mitiores: alia Dominorum Principum potestas, quos decet acrimoniam severi juris inflectere. 10. 70. Vide eo loci Jureti Miscell. pag. 309.

Quæcumque subitò, nullo opinante, proveniunt: nec ad culpam Judicis referri possunt, & populum rationis ignarum insperatâ novitate perturbant. 10. 78.

FORMÆ. PVLCHRITVDINIS.

PULCHRITUDO etiam in alieno corpore delectat. 9. 33.

FOR.

FORTVNÆ et VICISSItudinis rerum.

Vide Tit. *HOMINIS.*

FRATRVM. COGNATORVM. Affinitatis.

FRATRUM negotia cognoscere, pia & honesta curatio est. 2. 3.

G.

GAVDII. LÆTITIÆ. HILARItatis. Vide etiam Tit. *Hominis.* Et *Voluptatis.*

SOLET facunda esse lætitia, & angustias clausi pectoris aspernata gestire. 1. 13.

Difficilis est patientia gaudiorum. l. 1. Ep. 38. & l. 1. 31. & l. 8. 5. & l. 3. 21.

Lætitia loquax res est, atque ostentatrix sui. 1. 37.

Reverâ quotus quisque homini dies lætus est, sua tantum secunda numeranti? Latius gaudet, qui & alterius bonis pascitur. 3. 24.

Exultans animus gloriatur & ostentatione sui non potest abstinere. 8. 5.

Gaudij nostri attestatio non nimis prolixa esse debet, ne adulationis suspicio devenustet judicij veritatem. 8. 30.

Gaudia, quibus pauci fruuntur, angusta sunt. 9. 85.

Gaudia ob commune bonum solebant amicis communicare. 9. 85. & 9. 86.

Magnitudo stuporis locum multis plausibus non relinquit. 10. 21. Claud. lib. de bell. Gild.

——— *manifestaque gaudia differt*
Dum stupet; & tanto cunctatur credere voto.

Petrus Chrysologus Serm. 82. *Votiva gaudia, & cùm data fuerint, vix creduntur: optata cùm præveniunt, dant stuporem.*

GLADIATORUM. Vide *Comœdiarum.*

H.

HÆREDITATIS. TRIBUTorum. Testamentorum.

FÆMINÆ pro parte hæreditariâ tenebantur solvere tributa: ex constitutione Theodos. l. 17. de Prætor. & Quæstor. l. 10. Ep. 50. Vbi vocantur. *Oblativæ functiones*: & *Oblativa munera.*

Capiunt legata liberti: servis testamentorum justa commoda non negantur. *10. 61.*

Quis non familiarissimum quemque signandis adhibet: cùm extrema conduntur. *10. 62.*

Non fero signatorem, cui pars bonorum magno defertur. *Ibid.*

HOMINIS & PARTIUM EIUS. ANIMI. Fortunæ. Humanitatis.

HIS vicibus humana variantur, ut defectui succedat ubertas. 1. 23. Sic Ambrosius Ep. ad Valentin. Augustum, contra Relationem Symm. *Quis tam novus humanis usibus, ut vices stupeat annorum?* Vide etiam Pindar. Nem. Od. Ult. & Aristotel. l. 2. Rhetor. ubi docet ubertatem succedere sterilitati & contra.

Vultu sæpe læditur pietas. *1. 34.*

Non frustra prædicant: mentes hominum nitere liquido die, coactâ nube flaccescere. 1. 37.

DI boni! quàm nihil homini tutum est atque exploratum. 1. 48.

Sic nati sumus, ut sæpius adversa fungamur. 1. 48.

Fugiunt voluptates; & bonæ cuiusque rei tam brevis usus, quàm levis sensus est. *1. 48.*

Sententia est Virgiliana:

Optima

Optima quaque dies miseris mortalibus ævi
Prima fugit ———

Homines Promethei manu ficti. 4. 33.

Hanc omnibus humanis gaudijs legem natura dixit, ut curæ voluptatem sequantur. Natæ sobolis primus parentes dies hilarat, mox pij metus brevem gratiam fugant. Honor in exordijs lætus est, dehinc animos laborum æstus ingreditur. 4. 34. Hanc sententiam ita extulit Apul. l. 4. Florid. *Verum verbum est profecto, quod aiunt: nihil homini tam prosperum divinitus datum, quin ei tandem admixtum sit aliquid difficultatis, ut etiam in amplissima quaque lætitia subsit quapiam vel parva querimonia, conjugatione quadam mellis & fellis.* Et gravissimè Boëtius l. 3. de Consol. Philos. metro 7. *Habet omnis hoc voluptas, stimulis agit fruentes, apiumque par volantum: ubi grata mella fudit, fugit, & nimis tenaci ferit ictu corda morsum.*

Nihil homini tutum est. 6. 28.

Verum est, nequire hominem cuncta pariter vota amica sortiri. 6. 67.

Nihil hominibus æternum est. Volvunt mortalia vices crebræ, & omnium rerum fuga vivitur. 8. 27.

Statius Cæcilius Comicus inquit: Homo homini Deus est, si suum officium sciat. 9. 114.

Homo homini inter lucere debet, & animum quasi gestare primore fronte. 10. 21. Cicero ad Q. fratrem. *Multis simulationũ involucris tegitur, & quasi velis quibusdam obtenditur uniuscuiusque natura: frons, oculi, vultus persæpe mentiuntur.*

Falsò creditur, nesciam judicij esse fortunam. illa verò & præteritorum memor, & præsentium diligens, & prudens futuri, tibi rependit, quicquid cæteris præstitit. 6. 38.

Fortunæ licentia interdum optimos decolorat. 6. 40.

Fortunæ difficultatem, quæ cursum vitæ ejus exasperat, adminiculo tuo sperat posse removeri. 5. 48.

Inter

Inter prima numerandum est dona Fortunæ, si optimis quibusque jungamur. 2.39.

Fors versat humana, nec semper ex voto destinata succedunt. 2.57.

Cùm nimium alicui est Fortunæ vulnus, frigent verba solantium, neque aures applicat consilijs surdus ex injuriâ animus: neque cuiusquam tam delenifica & suada facundia est, ut cicatricem vulneri possit obducere. 3.6.

Fastus & otium Fortunæ grandioris vitia sunt. 10.21.

Adversa, quæ cum pluribus proferimus, more ingenij humani habent aliquod de societate solatium: quę verò speciatim alicui casus durus adiecit, altius imprimi solent. 8.27.

Contra fortuita virtute atque ratione animus est armandus: spes quoque assumenda est meliorum. Sępe titubantia in solidum reverterunt. 8.27.

Tacenda sunt damna Fortunæ, ne sera consolatio scindat præteriti cicatricem doloris. 9.54.

Scimus humanitatis hanc esse rationem, ut parùm probatis, & ante discordibus, ad vicem doloris, quem mors incutere solet, reverentiam saltim silentij deferamus. 3.88. Sententia expressa de præcepto Solonis: τὺς τεθνηκότας μὴ κακῶς λέγειν. Et Homer.

Οὐχ ὅσιον φθιμένοισιν ἐπ᾽ ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.

HONORIS. MAGISTRATVS. Dignitatis. Præfectura. Censorum. Prætorum. Quæstorum. Consulum. Senatorum. Vide etiam Tit. *Iudiciorum*, & *Principis*.

HONORES *magistratûs in fastis adnotabantur*. 1.1. *Fasces pictura tacet; tu respice fastos.* Vide ibi plura.

Difficile

Difficile factu est, ut honor angustis rebus addatur. 1. 4.

Censorum notio fuit, spectare opera, quæ locassent. 1. 12.

Virtutis individuus comes Honor. 1. 21.

Sæpe iterad capessendos magistratus litteris promovetur. 1. 21.

Honor etiam alit virtutem, & artes. Quod exemplis ostendit Symmachus. 1. 21.

An est aliquid tenacius gloria? quæ laudem adijcit voluptati. 1. 42.

Vetus est sententia: Artes honore nutriri. 1. 43. Nemo enim belli notus, aut domi clarus eximiam præmij sensit industriam. *Ibid.* Vide etiam l. 1. Ep. 96. & l. 8. Ep. 30. infra.

Senatorum causæ à Præfectis Vrbis cognoscebantur. l. 2. Ep. 75. Vide Tit. *Magistratus.*

Senatores par est carere suspicione. 2. 75.

Nullus tam cumulatus honor est, quàm palma dicendi. 1. 96.

Sæpe in honoribus exhibendis exemplum vitandum est, ne res justo orta principio, brevi ad indignos per ambitum perveniat. 2. 36.

Honor alit virtutem, & probitatem. l. 1. Ep. 60. Vide Tit. *Virtutis.*

Dignum est honores benemeritis tribuère. l. 2. Ep. 62. & l. 2. Ep. 64. *Spero actutùm virtutes tuas fascibus munerandas.*

Præfecturæ urbanæ proprium negotium fuit, jura senatorum tueri. l. 2. Ep. 75. Idem liquet etiam l. 10. Ep. 24. Et in jure Civili l. ult. Cod. Theod. de jurisd. om. jud. ubi nominatim cavetur, Præfectum Vrbis non posse cognoscere de causa criminali Senatoris, nisi adhibuerit in consilium quinq; Senatores non electos, sed sorte ductos, ne de capite atque innocentia alterius judicio electi judicent. Item. l. 13. eod. Cod. Theod. de accus. Ostendit etiam quinquevi-

quevivali judicio finiri apud Præfectum vrbi crimē institutum adversus Senatorem, vetatque spectatos judices sponte delectos judices adhiberi : sed tantum sorte ductos. Vide etiam Cassiodor. l. 4. Var. Ep. 22. ubi Theodoricus Rex jubet Argolicum prę-fectum vrbi quinque Senatoribus adhibitis de crimine Basilij atque Prætextati cognoscere, qui artis sinistræ; hoc est, magicæ, rei deferebantur,

Gloriam aucupabantur publicorum munerū exhibitione aut dimissione donatione mancipiorum. 2. 78.

Ad dignitatem aliquam promoti, dyptica & apophoreta offerebant. 2. 81. Non tantum ijs, quorum beneficio obtinebant : verùm etiam amicis. *Ibid.*

Summis imperij moderatoribus pia & decora suadentes, initia sunt boni sæculi. 4. 7.

Optimos gubernatores mediocriter etiam remigum manus iuvat. *Ibid.*

Viros politicos, cùm honores ambiunt, oportet paulisper censuram vitæ suæ, gravitatemque animi ad populares aures inflectere. 4. 58. Similiter Cicero de Orat. Crassum inducit loquentem : *Equidem cùm peterem magistratus, solebam in prensando dimittere à me Scævolam : cùm ei ita dicerem, me velli esse ineptum, id erat petere blandius : quod nisi ineptē fieret, bene non putasset fieri.*

Maius quiddam est, honorem restituere, quàm dedisse. 4. 7.

Magnæ vrbis magistratibus angusti animi non conveniunt : sed magnificentia. 4. 60.

Senatores dabant munera gladiatoria. 5. 62.

Ad res magnas obeundas requiritur præcipua dignitas. 5. 63.

Leges honoribus digniores. 5. 66.

Novi consules creati, triumphum agebant, ludos edebant. 6. 40. *Itaque palmatâ amictus & consularis insignis ornatu fracto crure sublatus est.*

Consu-

Consules Ludos Circenses edebant. *7.4.*

Catones & Atilios vomis & stiva ad Consulares misit secures. 7.15.

Quæstores suis Candidatis dona solemnia offerebant. 7.76.

Ob honores publicos gratulabantur amicis. 7.51.

Beatus: qui honorum emeritus, otiatur. 7. 115.

Quolibet honorum culmine animus bonorum non mutatur. quicquid enim benemeritis honestatis accedit, id solutum magis videtur esse, quàm præstitum. 8.1.

Præmiorum stimulo bonæ artes felicius incitantur. *8.30.*

Kalendis Ianuarij Præturæ faces sortiebantur. 8.71. 72. Ad quam dignitatem amicos quoque invitabant, *Ibid.*

Præturam capescentes, Ludos edebant, equos Curules ex Hispania parabant. 9.12.

Senatorum est fidem promissi servare. *9.43.*

Per primi honoris auspicia in uberiorē gloriam felicis tendendi conatus: ut ad celsiores gradus januam pandamus. *9.67.*

Honores consecuti gaudium suum solebant amicis communicare. 9.85.86.

Virtus durioribus negotiis enitescit, & aspernatur declivem facilitatem, maximoque sudore arduum laudis adnititur. *9.86.* Sic Claudianus:

——— *Vile decus, quod non erexit prævius horror.*
Ingentes geminat discrimina magna triumphos.

Diligentes existimationis viri pro alienis vitiis erubescunt, dum ambiuntur. *9.88.*

Ille verè incrementis suis maior est, quem sublimitas parti honoris inclinat. *9.91.*

Consulatus annalis fuit honor. Symmachus ideò *annalem trabeam* vocat. *9.112.* Seneca l. 1. de Ira cap. ult. *annuum honorem.* Cyprian. l. 2. Ep. 4. *annuam dignitatem.* Tertull. l. de Patient. unius anni volaticum

ticum gaudium. Lactant. l. 4. cap. 10. Cuius rei rationem ponunt, ne diuturnitate potestatis, insolentiores redderentur, sed civiles semper essent, qui scirent se post annum fore privatos.

Trabea sæculo Symmachiano fuit vestis Consulum. 9.112. Quod & ex aliis Authoribus constat. Amimian. Marcell. l. 25. & 29. Pacat. Panegyr. Theodos. Inde Trabeatæ imagines Consulis Eutropij. Et Trabeata nobilitas Anitiæ virginis. Vide Iuretum ad prædictum locum Symmachi.

Honore aliorum gaudemus. 9.111.

Ita natura comparatum est, ut omnes sibi delatum decus iudicent, quod dignus acceperit. 9.112.

Iucundum est, amicorum honoribus interesse. 9.113.

Quæstoribus novis munera dabantur: dyptica, & apophoretica. 9.119.

Consulatus ordinarius distinguebatur ab honorariis, & suffectis, qui minoris erant dignitatis. 9. 130. Seneca l. 3. de Ira cap. 31. *Dedit duodecim fasces, sed non fecit ordinarium consulem.*

Ludos dabant novi Consules. 9.130.

Prætores novi ludos edebant, in quibus crocodilos: & peregrina animalia exhibita. 9.125, & 132.

Mos erat Consulibus, adepta dignitate, amicis & fautoribus præcipuis, honoris gratia Sportulas impertiri, tamquam solemnia officii novi libamenta: præcipuè autem præsentibus: & quandoque tamen etiam absentibus 9.134.

Ad quem locum vide Iureti Miscellanea.

Amplissimę potestates malis artib. possidētur sępe 10.2

Quæstores Orationes Principum recitabant 10. 2. Vide Tit. *Artium.*

Quæstores novi edebant ludos. 10.3.

Plus sollicitudinis habet magistratus, qui ex iudicio, quā qui ex gratia venit. Ille enim ut meritis datus, spem sui debet æquare: iste ut per beneficium quæsitus, à periculo præstationis alienus est. 10.22.

Magistra-

Magistratum seu publicam curam non affectare, prudentis est. 10. 22. & 23

Bonos mores favor Principũ facit, semperque de moribus Principum virtutes judicum fluunt 10. 22

Si Rectoribus desit integer vigor, & justa conscientia, hominis culpa est, non sæculi 10. 22

Honoré suum boni cõmendant auctorib. suis. 10. 22

Amabile est præesse civibus: sed placere difficile. lib. 10 epist. 23

In bonis magistratibus majorem gloriam quærit temporum fama, quam judicum

Præfectum seu Magistratũ decet fidem præferre blanditiis. 10. 24

Præfectum Vrbis seu magistratũ decet vitare ambitionem insolitam. libr. 10. epistol. 24. Vide totam epistol.

Præfecti Vrbis carpento vehebantur per urbem. lib. 10 epist. 24

Sæculo Symmachi omnes honorati, seu ciuilium, seu militarium dignitatum, intra urbem sacratissimi nominis utebantur vehiculis dignitatis suæ, hoc est, carrucis: ex constitutione Gratiani, Valentin. & Theodosii. libr. 10. epist. 24. Vbi vide Miscellanea Iureti.

Degenerem Populus Romanus Præfecturam existimat, quæ posteriora traxit exempla. 10. 24

Antiquior esse debet magistratui salus civium, quàm salutatio. 1. 61

Magistratus bonus in alios sit temperatus, in se severus: sine contemtu facilis, sine terrore reverendus. 10. 32 Sic Cato apud Sallustium de seipso: Qui mihi atque animo meo nullius unquam delicti gratiam fecissem, haud facilè alterius libidinis malefacta condonabam.

Meliùs Reipublicæ consulitur, si magistratus eligantur inviti. 10. 37. Sententia hæc est Platonis, quam is cùm alibi inculcat, tùm potissimùm Polit. Ethic.

lib.2. περιμάχητον τὸ ἄρχειν γιγνόμενον οἰκεῖος ὢν καὶ ἔνδον· ὁ τοιοῦτος πόλεμος αὐτούς τε ἀπόλυσι, καὶ τὴν ἄλλην πόλιν, ἀλλὰ μὲν τοι δεῖ γε μὴ ἐραστὰς τοῦ ἄρχειν ἰέναι ἐπ' αὐτὸ, εἰ δὲ μὴ οἱ ἐρασταί. &c.

Moribus potiùs, quàm insignibus æstimantur ii, qui in publico munere versantur. *10.24.* Vid.tot. Ep.

Senatus Reipublicæ honoris testimonio dicitur antiquum obtinere. *10.21 & 28*

Senatores olim ad ambitionem & fœdam jactationē edebant ludos. 10.28

Parentes sæpè coluntur ob liberos frugi. *10.29*

Modestiæ est refugere magistratum. *10 30*

Principis est optimos eligere. *10.30*

Nimis arduum est, similes subrogare in locum defunctorum. *10.30,31.* Vide Tit. *Mortis.*

Ornamentis bonorum incitatur imitatio: & virtus æmula alitur exemplo honoris alieni. *10.32*

Honor etiam invitum sequitur. *Ibid.*

Illustrior laus est, de cœlesti profecta judicio, hoc est, magistratûs, aut Principis. *Ibid.*

Abierit cum homine præmium: sed judicium post hominem perseverat. *Ibid.*

Casibus adversus gloriam nihil licet. *Ibid.*

Præfectus Vrbis olim Imperatori offerebat Kall. novi anni strenas aureas, nomine totius Populi Romani 10.35

Ad præfecturam urbanam civilium rerum summa pertinebat. *10.37*

Ad magistratum optimi quique adhibendi.
Ibid.
Bonorum virorum vena fecunda est. *Ibid.*
Præfectus Vrbis carpento per civitatem vectus.
10.40
Qui summi loci judices decolorant, sacri testimonii facilitatem videntur incessere.
10.41
Sine ambitu magistratum occupare decet. Quod se fecisse gloriatur Symmachus.
10.41
Officia quædam erant intramurana.
10.37
Præfectura urbana cæteris superior Romæ.
10.43
Præfectus Vrbis Vicarium habuit, qui Vicariam sedem adiret. 10.43
Præfectus Vrbis habebat Adjutorem Vrbani officii.
10.43
Diligentia debet inesse omnibus judicibus.
10.43
Censuales fuerunt in officio Præfecti Vrbi Romæ.
4.8. & 10.43
Senatorum fuga non temerè credenda est.
10,45
Ad Præfecti Vrbis officium spectat, jacturam pecuniæ non tacere. 10.45
Præfecti Vrbis fuit, cognoscere de pretio monetæ: & solidi: adeoque totum Collectariorum corpus dirigere solitus fuit. 10.49
Omnes qui ad amplissimos honorum gradus favore Principum provehuntur, summo studio eniti debent, ut famam sæculi suggestionum veritate tueãtur. 10.54
Fides sola in officio munit imperium.
Ibid.
Non est boni magistratûs famæ incerta sectari.
10.54

Omnes, qui ad amplissimos honorum gradus favore Principum provehuntur, summo studio eniti debent, ut famam sæculi suggestionum veritate tueantur. Quod enim genus gratiæ beneficiis Principum rependendæ fortuna impar inveniet, si fidem deserat, quæ sola munit imperium? 10.54

Qui officio magistratus funguntur: odii & invidiæ obnoxii. 10.54. pag. 432

In rebus dubiis ad magistratûs salubre judicium convolandum. 10.60

Plus apud magistratum justitia valere debet, quàm licentia, 10.61

Nihil tàm familiare est legibus, quàm magistratûs decreta. 10.62

Certa officia sunt omnium potestatum. Præfecturæ urbanæ proprium negotium est, senatorum jura tutari. 10.69

Magistratus sunt juris publici conditores. libr. 10. epistol. 70

I.

INCESTVS. STVPRI. Adulterij.

INCESTUS Vestaliũ severissimè punitus. 9.128 & 129

INFELICITATIS. INFORTVNII. Fortunæ adversæ.

SI cnati sumus, ut sæpiùs adversa fungamur. 1. 46. Vide Tit. *Hominis.*

Graviùs ferimus adversæ, quæ non videmus. Ea quippe est rerum natura, ut quicquid àb altero cognoscitur, asperius & majus habeatur. 2.7

Integer animus putat innocentiam suam minui, si periculis suorum desit. 2.7

Spes semper rerum adversarum patientiam suadet. lib. 2. Ep. 37 & 52

Memo-

Memoriã malorum sæpè joci vetustate frangimus. 3.39
Plærumque Fors disposita conturbat. 7.39
Angusta fortuna non admittit magnum animum. 7.46
Animus adversis fortunæ ingens solet reducere valentiam corporis, & vigoris serenum. 8.31
Tacenda sunt damna fortunæ, ne sera consolatiò scindat præteriti doloris cicatricem. 9.54
Fastus & otium, fortunæ grandioris vitia. 10.21

INGENII NATVRÆ.
Indolis.

PLENUM ingenio pectus noscitur. 1.15

INIVRIÆ. Vide *CALVMNIÆ.*

INVIDIÆ. LIVORIS.
Æmulationis. Odij.

INVIDIA non potest ferre favorem, & benevolentiam. *Libr. 2. Epist.* 31. *Theodosii Domini nostri erga me favor fecit, ut aliquid interim moliretur invidia.*
Conscientia rectè - factorum famam nutrit, ut suffragia bonorum nesciat invidere. 7.58
Solet bonis livor obstrepere. 9.97
Nullius fama sub teste Virtutis succumbet invidiæ. lib. 10 ep. 1
Scio quidem naturæ humanæ vitio, probitatem subjacere livori. Sed miror eò progressas insidias æmulorum, ut crud o insontis fama peteretur. libr. 10. epist. 41
Invidia semper comes magnæ virtutis. 10. 54
Privata odia adversum leges non sunt exercenda. 33. Ibid.

IOCORVM. FACETIArum.

MEMORIAM malorum sæpè joci venustate frangimus. lib. 3. epist. 39

IVDICII. PRÆIVDICII.

LICET alienas ſpectare virtutes: adeoque & judicare licet, tametſi non æquè gnaro earumdem artium. lib.1.ep.29. *Sic hominum pars magna Olympium Iovem Phidiæ, Buculam Myronis, Canephoras Polycleti mirata eſt: Intelligendi natura indulgentiùs patet. Alioqui præclara rerum paucis probarentur, ſi boni cujuſque ſenſus, etiam ad impares non veniret.*

Neque enim meo præjudicio debet aſtringi, cujus exſpecto judicium. 1.41

IVRAMENTI. IVRISIVRANDI.

JURARI ſolebant per Genios Imperatorum. 10. 54. *Teſtor Cuſtodem Numinis veſtri Deum.* Vbi vide Miſcell. Jureti, pag. 292

LABORIS. INDVSTRIÆ.

Diligentia.

FERIARUM requie laboris faſtidium tergetur. lib.3.ep.23.

Famulatus eſt quidam, ſi cedentibus viribus recuſemus uti laborum vacatione, quam præſtat ſenectus. lib.5.ep.68

Fructus laboris eſt, placere melioribus, & pro induſtriâ animi integritate palmam judicij promereri. Libr.9.Epiſtol.42. Sic libr.7.epiſtol.85. *Laudabilis quiſq; hanc ſolam mercedem pudoris atque honeſtatis exoptat, ut ad intimam familiaritatem bonorum purâ conciliatione conveniat.* Et libr.5.epiſt.64

LAV-

LAVDIS. GLORIÆ. OSTENtationis.

IACTANTIÆ. PANEGYRICI. TESTImonij. Commendationis. Vide etiam Titulum *Amicitiæ*.

LAVS *propria oſtentationi non abſimilis.* Libr.1.Epiſtol.1. *Derides, quòd de me aliqua juſto indulgentius prædicavi. Eſt hæc vera & digna rei reprehenſio. Omnis quippe oſtentatio non caret ſuſpicione mendacij. Quia quicquid aſſumitur, proprium non putatur.*

Iactantia avara laudis multùm decoquit de pudore. Lib.1.Epiſt.1

Modeſtiæ causâ propriam laudem defugimus. Lib 1.Epiſt.1

Laudari à laudato viro rara eſt merces ingenii. 1.3

Filii parentibus non ſine ſuſpicione adulationis commendantur, & laudantur. lib.1.epiſt.25

Verecundia glorioſum teſtimonium non fert: tametſi laudibus omnes gaudeamus. 4.52

Laudis & teſtimonii honeſtamentum præoptandum eſt muneribus. Nam qui opibus illaudatus juvatur, neceſſarium magis donum, quàm juſtum præmium videtur adipiſci. 1.3

Pro cognitis pauca dicenda ſunt. libr.7.epiſtol.102. Vide etiam libr.9.epiſtol.94. Et libr.9.epiſtol 61.

Efficaciùs ſtudia & amorem bonorum probabilis vita conciliat homini, quàm commendationes. Vide etiam 1.62,94. Et 3.47

Amici amari malunt, quàm ſuſpici. 4. 42. Vide ſuprà Titulum *Amicitiæ*.

Qui plura prædicat de eo, à quo ipſe prior laudatus eſt, mutuum ſcabere videtur, 1.31. Et libr.1.ep.20.

Is, qui laudatorem ſuum viciſſim laudat, fœneratam gratiam videtur referre.

Prolixo teſtimonio ſuſpicionem laudatoris incurrimus. 1.43

Ita meminiſſe oportet gloriæ alterius, ne verecundiæ oblitus exiſtimeris. 1.55

Laudentur incogniti, ut eorum merita non occultò ſita, teſtimonii ſplendor irradiet. 1.94

Commendario præſtare debet incognitis. libr.2.epiſtol.9. Vide etiam libr.5.epiſtol.58 & 3.47 & 6.27 & lib.7.ep.102

Bonum judicium hominum de nobis, cuivis anteponendum eſt patrimonio. 2. 30. Eadem eſt Solonis ſententia in Proverbiis.

Non eſt dignum gaudere, ſi qua laus ex alterius errore proveniat. 2.55

Supervacaneum eſt, commendare conſpicuos: ut ſi in ſole poſitis facem præferas. lib.3.epiſtol 48. Hanc ſententiam repetit aliquoties: ut libr.3.epiſtol.91. Probitate & honore pollentibus viris nihil addit aliena oratio. Et lib.9.epiſt.62 & lib.1.epiſt.62 & 94 Et lib.2.epiſtol.2 & 9. Et lib.3.epiſtol.34, 66, 87. Et libr.1.epiſtol.62. Et lib.4.epiſtol.59

Verus & maximus laudis profectus eſt, quoties ſequentibus priora ſequuntur. Sententia eſt Platonica: *τὸ νικᾷν αὑτὸν πασῶν νικῶν πρώτη τε καὶ ἀρίστη: τὸ δὲ ἡττᾶσθαι αὑτὸν, ἀφ' ἑαυτοῦ πάντων αἴσχιστόν τε ἅμα καὶ κάκιστον. lib.1. de Legg.*

Laudem perennem pia facta conciliant. libr.4.ep.67 & l 7.epiſt.103

Qui omnium ore celebrantur, & probitatis laude conſpicui ſunt, incognitos quoſque ad amorem propriæ familiaritatis invitant. libr.5.epiſtol.5

Omnis commendatio amici teſtimonium tribuit, ſuffragium præſtat incognitis. 7.86

Etiam

Etiam is laudem meretur: qui alienos labores promovet, & evulgat. *1.31*

Magnæ parti hominum ab hoc morbo nulla cautio est. 1,37

Principum laudes civiles & bellicas panegyricis scriptis prosequebantur. 2.13.

Res magnæ & insperatæ in secreto se esse non patiuntur 2.38.

Verus & maximus laudis profectus est, quoties sequentibus priora vincuntur. 4.59

Ubi rerum magnitudo est: ibi opus est laudatoribus multis: ut numerum impleat onus debiti 7,104.

Etiam laudatores impares aliorum virtutes prædicare possunt. Nam & Homerum à dissimilib⁹ novimus prædicari. Careret quippe fama magnorum virorum celebritate, si etiam minoribus testibus contenta non esset. 8.22.

Præmium laudis honestate consequimur. 8.68.

Laudari ab laudato viro, vetus dictum est. 9.110

Heraclius Philosophus summam laudis arbitrabatur, placere uni, si esset optimus, qui probaret. 9.115.

Qui se invicem laudant, Mutuum scabere mulos, putantur. Quod amici trepidè faciunt. 10.1.

Nullius fama sub teste virtutis succumbet invidiæ. 10.1.

LEGATIONIS. STVDIORVM.

Lectione veterum Authorum solemus solari nostram solitudinem. 3.50.

LEGATIONIS.

Legatio multum sollicitudinis habet. 7.54.

LEGVM. PRIVILEGIORVM. IMMVNITATVM.

Decemviri tabulas legum suarum condiderunt antiquis verbis. 3.44.

Leges honoribus digniores. 5.66.

Legum sanitas plærumque ab ipsis corrumpitur, quibus curanda mandatur. 9.116.

LIBERORVM. Vide Tit. *PARENTVM.*

LIBERALITATIS. Vide *DONORVM.*

LITTERARVM. Vide *EPISTOLARVM.*

LOCORVM. REGIONVM.

LOQVACITATIS.

LVDORVM. Vide Tit. *COMOEDIÆ*

LVXVS. Vide Tit. *EBRIETATIS.*

M.

MATRIMONII. CONIVGII. NVPTIARVM.

Faces

Faces in Nuptijs adhibitæ. 7. 19.

Postridie nuptias apud novum maritum cænabatur, & quasi reficiebatur potatio. Unde Repotia dicta. 7. 19. Vide Festum. Et Cuiac. lib. 16. Observ. cap. 29. Turneb. Adv. lib. 3. cap. 6.

Nuptiale festum amicorum curiosè celebrarunt. 7. 19.

Fides & pacta matrimonij servanda, nec temere mutanda. 9. 43.

Novos nuptos sportulis prosequebantur. 9. 93. & 106. & 107. Vide paulò ante.

Ad nuptias invitabant amicorum potissimos. 9 167.

Nuptialibus votis rarò solebant abesse amici. 10. 6.

Filiam fratris sui filio copulare, multis fuisse concessum, manifesta testantur exempla. 10. 11.

METVS. TIMORIS. TREPIDATIONIS

HOMINUM supervacua est trepidatio. 3. 36.

MILITIÆ. Vide Tit. *BELLI.*

MISERIÆ. Vide Tit. *ÆGRITVDINIS*

MÆRORIS. Vide Tit. *ÆGRITVDINIS.*

MONETARIÆ REI.

COLLECTARII & numularij Romæ: qui monetariam curabant. Et hi in tutelâ Præfecti urbis. 10. 49.

MONITIONVM. Vide Tit. *ADMOnitionum.*

MONVMENTORVM. MEMORIÆ.

MONUMENTA *memoriæ causa locabantur in prædijs conditorum suorum: quæ picturis & versibus exornabantur.* 1. 1. *Ibi* (in Lucrinâ sede) *Acyndino conditori, eiusq; maioribus* ἔμμετρα *verba libavi, & picturæ licentiam, quæ vestitum disparem singulis tribuit, in rationem coegi.* Vide etiam Epist. 2. lib. 1.

MORBO-

MORBORUM. INVALETUDINIS. VULnerum. Medicina. Medicorum. Febrium. Podagræ. Valetudinis. Sanitatis. Doloris. Ægritudinis.

VULNERA intempestivè contrectata crudescunt. 1. 108.

Omnis internus dolor corporis hyemali crescit injuriâ. *Ibid.*

In dolore aut morbis constituti fanum Dei tutelaris accesserunt. 2. 32.

Humor sæpe pectus obsidet, qui importunam tussim ciet. 2. 48.

Animus plerumque spe & gaudio morbum levare solet. 2. 79.

Febres incertæ deterunt vires corporis. 3. 38.

Hyemis injuria plærumq; sollicitat sanitatis fidem. 3. (39.

Sanitas sæpe opem cæli clementioris exspectat. 3. 39. Quam sententiam illustrat simili 6. 77.

Ætas declivis in senium obnoxia morbis. 4. 32. *Valemus, quantum ætas admittit declivis in senium.*

Animus æger bonum sanitatis ignorat. 4. 74.

Reliquiæ longæ ægritudinis armentali lacte depelluntur. 6. 17.

Valetudo etiam jejunijs sauciatur. 6. 29.

Præsentia hebetantur incommoda, si cui dolor major accesserit. 6. 45.

Animus morbo corporis occupatus rebus alienis curam nescit intendere. 6. 47.

Purgatorio medicamento alvum vacuamus, ut fervor oculorum cum cætero onere decedat. 6. 64

Sanguinis emissione venæ juvantur. Ibidem.

Febrium noxa brevibus intervallis mansionum minui solet. 7. 32.

Valetudo scriptorum assiduitate refovetur. 7. 71.

Valetudo percutitur seu insalubribus aquis; seu æris mutatione. 7. 74.

Medicorum curatione, & abstinentiâ, valetudo recuperatur. 8. 3.

Animus

Animus adversis fortunæ ingens solet reducere valentiam corporis, & vigoris serenum. 8. 31.
Humor noxius articulis, illapsus, affligit valdè 8. 46.
Non licet celare morbos, nihil prosunt figmenta sollicitis. 8. 47
Dolor corporis officiorum familiarium sequestrator. 8. 54.
Vigiliæ nocturnæ, causa morborum. 8. 58.
Imbecillitas corporis testatur insomnes curas. 9. 42.
Solent qui medicinam callent, cùm jam forti usu in magisterium provehuntur, ac fiunt artis emeriti, proximis imperare, & feriatâ manu curationem juvare præceptis. 10. 1.
Morborum ferax est otium. 10. 5.
Affecta diuturno morbo corpora sæviorem medicinam ferre non possunt. 10. 14.
Symmachus contra podagram usus calidâ arenâ. 8. 46. Vide prolixè de hac volutatione in arenâ calidâ Isaaci Casauboni Animadversiones in Sueton. lib. 2. 158.
Collegium Medicorum Romæ: ad quod summates alijs decedentibus acciti fuerunt. 10. 47. Valentiniani Constitutio voluit, ut tot essent Medici in urbe: quot Regiones urbis.

MORTIS. OBITVS. FVNERIS. SEPVLCHRI.

Obitum nostrorum exempla invicti animi solantur. 3. 6. Vide Tit. *Ægritudinis.*
Qui bene moriuntur, summum sui desiderium, magnumque civib. gratum relinquunt dolorem. 10. 30
Memoriam benemeritorum populus deflet: adeò ut ferias faciat publicarum lætitiarum. 10. 30. & 31.
Immò cum ipsâ Fortunâ expostulare solent: quòd sibi Principum beneficium sustulisset. *Ibid.*
Etiam collegæ impatienter ferunt obitûs eorum: quibus cum Rem publicam gubernarunt: adeò ut vacationem muneris petere soleant. *Ibid.* Sa-

Satis habet testimonij post fata, qui bene vixit. Dolor enim omnium mortem celebrem facit. *10.31.* Vivit enim in memoriâ & amore cunctorum: atque hoc ipso punit invidiam, quòd tantum ei mors ad gloriam contulit, ut huic quoque fortunæ livor debeat invidere. 10.32. *Ibid.*

Memoriam benemeritorum statuarum diuturnitate solebant oculis posterorum tradere: non quòd illi præmia terrena desiderent, qui gaudia corporis etiam cùm homines agerent, ut caduca calcarunt: sed quia ornamentis bonorum incitatur imitatio: & virtus æmula alitur exemplo honoris alieni. Hinc factum, ut rusticis adhuc sæculis, optimi quique civium manu & arte formati in longam memoriam mitterentur. 10.32. Vide totam epistolam.

CONTINVITATIS.

MOTUS. συνεχείας.

Omne quod in cursu est, viget. 7.67. Vide etiam Tit.

ACTIONVM.

MVNERVM. Vide Tit. DONORVM.

MVSICES.

Achilles ægri animi curas fidibus resolvit. 3.74.

N.

NATALIS. NATIVITATIS. GENII.

DIE natali munera mittebant. 1.11. *Cùm jam filiæ nostræ dies natalis appeteret, commodùm aderant, quæ muneri miseratis.*

Natali Principis offerebantur equi: item vestes holosericæ: ut & Amphitheatrica spectacula. 4.8.

Festivitatem natalitiam hilariter habebant. 6.2.

Natali Urbis ludos exercebant. 6.40.

Natalitia munera mittebant. 6.48.

Natalem diem cùm curâ agebant: conviviis celebrabant. 6.80, 81.

Singulorum Genij credebantur esse Dij. 10.54. *Testor Custodem Numinis vestri Deum.* h. e. Genium Imperatoris. Ubi vide Miscell. Jureti pag. 292.

Ut

Pecu-

antro Cumano litteras legi, Dodonam loqui frondibus, nec de spiraculis Delphicis ullum carmen audiri? 4. 33.

Nemo prudens humanis verbis corrupit oracula. 10 21

OTII. QVIETIS. REQVIETIS. Vide etiam *Secessûs.*

NON *minus otij, quàm negotij est praestanda ratio.* 1. 1. Ubi Symmachus expressit Catonis praeceptũ, quod ex initio Originum eius refertur. Ad quod etiam Iustinus in Praefatione operis sui allusit. *Simul,* inquit, *ut & otij mei, cuius & Cato reddendam operam putat, apud te ratio constaret.* Vide & Columellam extremo. l. 2. Sic verò Cato dicto loco: *Clarorum virorum atq; magnorum, non minus otij, quàm negocij rationem exstare oportet.* Autor Tullius pro Plancio. Sed & Ennodius Ticinensis in dictione Epiphanij. *Si reddenda est,* ait, *de otioso sermone ratio, non minus de otioso silentio.* Galba tamen cùm in desidiam conversus esset, dicere solebat, *neminem cogi rationem sui otij reddere.* Sueton. Galb. cap. 9.

Neque minus residem facit remissio animi, quàm occupatio. 1. 47.

Urbanarum rerum festi ingentem animum solitudine domabant. 1. 47.

Praestat macerati otio civitatis, quàm pericula ruris incidere. 2. 22.

Alia otij, alia negocij signa sunt. 4. 18.

Felix materia est, suadere otium. 6. 61.

Morborum ferax est otium. 10. 5.

Fastus & otium fortunae grandioris vitia 10. 21.

P.

PARENTVM. LIBERORVM. FILIORVM.

PARENTIBUS non ad lancem, nec ad dimensum verba sunt tribuenda 1. 1.

Etsi plærumque vera est; apud parentes filiorum praedicatio; nescio quo tantum pacto detrimentum

merici sui patitur, dum personarum spectare gratiam judicatur. 1. 19. Αἶγ@ γὰρ ἀφ' αἵματ@ ἐστιν ἄπιστ@, ut ait Nazianzenus in carmine Nicoclis ad filium.

Quoties parentum beneficijs obligamur, necesse est ad hæredes nexum debiti pertinere. 2. 91. Sic eandem Isocratis sententiam de continuandâ parentũ amicitiâ, & inter liberos, habet 7. 88. & 8. 43. & 9. 48.

Natæ soboles primo parentes die hilarant, mox pij metus brevem gratiam fugant. 4. 34.

Parentum amicitiæ rectè in liberos transferuntur, ut charitas semel inita, successoribus eorum hæreditario jure proficiat. 7. 88.

Inter cætera parentum decedentium bona, amicitiæ quoque affectanda successio est. 8. 43. Isocrates ad Demon. πρέπει τοὺς παῖδας ὥσπερ τῆς οὐσίας, οὕτω καὶ τῆς φιλίας τῆς πατρικῆς κληρονομεῖν.

Contra morem parentum nil licet. 10. 61.

Solent patres avari esse voti, nec ulla filiorum bona putare perfecta, desiderio & cupiditate potiore. 9. 62.

Filij unici semper chariores habentur. 5. 68. Vbi vide prolixè Notas Jureti.

PARSIMONIÆ.

PARSIMONIA homini familiaris & cognata sapientia, & adversis fortunæ animus ingentior. 8. 31.

Odi parsimoniam verborum bonorum. 1. 45.

PATIENTIÆ. IMPATIENTIÆ.

ÆQUUS animus maiore pretio munerandus. Indignius enim læditur, quem religio non permittit offendi. 3. 18.

Injuriæ dolorem mollire debet medicina Patientiæ. 6. 22.

Impa-

Impatientia Græcis delitijs congruens. 8. 41.
Patientia viro digno assumenda: & quæ mutari nequeunt, non sunt lugenda. 9. 123.

PATRIÆ.

NUMQUAM est securus amor patriæ: & quamvis magna remedia conquirat, semper illud putat imminere, quod timuit. 1. 61.
Reditus ac recursus in patriam semper omnibus gratus est. 2. 52.
Patria in rebus angustis vel opem bonorum, vel societatem requirit. Neque enim præsentiam nostram sola prospera eius exspectant. 7. 38.
Patriam deserere impium est, & crudele. 6. 18.
Præ cunctis voluptatibus patria cuique sua diligenda est. 8. 65. ὡς οὐδὲν γλυκίον τῆς πατρίδος ἐστιν ἑκάστῳ! inquit Homerus.

PAUPERTATIS. EGESTATIS.

NIHIL magna dignitas á paupere petit. Sit fortasse plærisque ipsa inopia gravis: habet tamen alieni oneris exceptionem. 4. 61.
Validior est omnibus vacationum remedijs exhausta fortuna 4. 61.
Angusta fortuna non admittit magnum animum. 7. 48.
Pauperes Rep. salvâ sub bonis Principibus solent sæpe emergere. 10. 21. & 28. Sic Claudianus laudat Stiliconem, quòd illius beneficio pauperes tunc temporis inciperent honoribus clarescere, cùm felicibus ingenijs iter aperiretur. Vide etiã Sidon. Apol. 8. 7.

PEREGRINATIONIS.

Peregre advenientib⁹ omnia humanitatis officia præstari solent. 1. 3. Beneventum me recepi. Ibi summo cultu omnium plausuque susceptus tanto honore celebrabar.
Peregrinatio multum difficultatis habet. 7. 54. & 8. 31.
Peregrinatio instar morbi est.
Peregrinatio senio est. 2. 17.

Iter facturi Deos precabantur, ne impediretur. 1. 9.
Pietas sæpe durum iter vincit. 1. 9.
Peregrinationis injuria desiderat quietem. 3. 45.
Otium interdũ solebant mutare peregrinatione. 3. 63
Peregrinatio multum difficultatis circumfert. 7. 54.
Peregrinatio instar morbi est. 8. 31.

PERICVLI.

PLÆRUMQUE utile est, in publicam proferre notitiā, quod velis esse correctum, ut denunciatione futuri periculi ad consulendum cunctorum cura moveatur. 4. 74.

PETITIONVM. FLAGITATIONVM. Postulationum. Supplicationum.

INIURIUM est, magnopere flagitare, quod speres: ne quod est voluntarium, videatur extortum. 1. 36.
Præfato opus est, si ardua postulentur: pronis ac facilibus admoveri ambitum non oportet. 6. 3.
Talia sunt poscenda, quæ nec intervenientis petitionem, nec præstantis judicium decolorent. 9. 51.
Non difficile credimus impetrari, quod á legum parentibus postulatur. 10. 40.
Ea inter amicos petitionum debet esse conditio, ut præstantibus prona videantur, quæ sunt magna poscentibus. 7. 26.

PHILOSOPHIÆ. Vide Tit. *ARTIS.*

PLENITVDINIS. CVMVLI.

CUMULUM sibi addi plena patiuntur. 2. 15.

POENARVM. SVPPLICIORVM. Impunitatis.

POENA vehemens ausus alios nefarios comprimit exemplo. 2. 33.
Gravium noxarum pœna fine vitæ solvitur. 10. 54. & lib. 9. 131. Vide l. ult. ad Iul. maiest. D. & l. 1. & 2. si reus vel accus. mortuus sit. C.

Mori-

Principis est, medicinam facere Reipub. *10. 2.*

Interest serenissimorum temporum gloriæ, ut sicuti omnibus in hac vitâ positis ac locatis communis est cæli spiritus, lux diei, ita clementiam maximi Principis sentiant vota & facta cunctorum. *9. 1.*

Principum Oationes recitabant Quæstores. *10. 2.* Vide Tit. *Artium.*

Principum laus, nostrum est officium. *10.*

Principes, Imperatores, olim facundi fuerunt. Sic de Gratiano noster inquit 10. 21. *Nos humi reptamus, socco magis idonei, quàm cothurno, postquam facundia res esse cœpit imperij: Musis in Palatio loca lautia data.* Cornel. Tacit⁹ lib. 12. Ann. observat ex ijs, qui rerũ potiti sunt, primum Neronem alienæ facundiæ (Senecæ) eguisse. Aurel. Victor Constantium Imp. laudat, quòd solâ vi facundiæ suæ Vetranium dejecisset Imperio, & illius exercitum eloquentiâ dissipasset. Vide etiam Mamert. Panegyr. de Juliano.

Nemo prudens humanis verbis corrupit oracula. *h. e.* nullæ gratiæ satis agi possunt Imperatorib⁹. *10. 21.*

Principis est, sibi vota populi conciliare. *10. 21.* *Non sunt avara vota, quæ sæculi excitavit humanitas. Libamina publici in Vos amoris accipite.*

Liberalitas Principum excitat studia populi. *10. 21.* *Magna sumenda maiora præsumimus.*

Principi gratiæ agi non satis possunt. 10. 21.

Principes eloquentiæ & artibus liberalibus olim operam dabant. 10. 21.

Principes fastum & otium, fortunæ grandioris vitia fugiebant. *10. 21.*

Imperatores nihil temere præstant. *10. 23.* (23.

Justũ est, Principib. pro solo honore gratias agere. *10.*

Principum liberi Philosophis dati. *10. 25.*

Principũ promissa quasi debita rectè repetuntur. 10 *26*

Nusquam maior spes est . quàm in bonorum Principum sponsione. 10. 26.

Principes decet liberalitas. 10. 27.

Princi-

PROMISSIONVM. POLLICITATIONVM.

ITERARE promissum, fallaciæ meditatio est. 1. 13.
Promissa solent repeti. 10. 15.
Maneat stabilitas promissionum, nec fidem voluntatis mutatio devenustet. 9. 43.

PROVIDENTIÆ. Vide Tit. DEORVM.

PVDORIS. VERECVNDIÆ.

NEMO facile cùm de se apud seipsum loquitur, erubescit. 1. 16. (1. 90.
Quorum mens honesta est, eorum imbecilla frons est.
Non convenit honestati virginum obsequia in viros: *h. e.* monumentum eis locare. 2. 36.
Tardiores habet processus verecundia, quæ facit, ut intra merita sui honoris hæreat. 4. 37.
Apud verecundas aures simplicitas efficacior est, & libentius pudor annuit, quod cum fiduciâ postulatur. 9. 25.
Virtuti cognatus pudor. 10. 1.

PRVDENTIÆ. SAPIENTIÆ.

PAUCOS nostra ætas tulit, quorũ germana sapientia ad vetustatem pervenerit. 1. 29. Quod Symmachus de suo sæculo, id haud scio, an de nostro multò verius dici queat, quo hominum plærique ῥητορεύουσι μᾶλλον ἢ γνησίως φιλοσοφοῦνται. Quod jã olim conquestus est de nostræ ætatis Philosophis, insignis Philosophorum *Iacobus Scheckius*.

Q.

QVERELÆ. EXPOSTVLATIONIS. *Conquestionis.*

DULCIS est querela, quæ nascitur ex indulgẽtiâ. 1. 5.
Accõmodatior est oratio humana querelę, quám gratiæ. 3. 20.
Qui alteri culpæ ducit officij negligentiam, pollicetur de se operam promptiorem. 3. 20

Sum

Sum quidē ſilentii tui vehementer impatiens: Quod genus querelæ amantibus familiare eſt. 1.82

Gratioſa eſt expoſtulatio,quæ requirit officium. 2.54

Facit tenerior affectio,ut ſit querela prolixior. Mollis eſt animus diligentis, & ad omnem ſenſum argutus: ſi negligentiùs tractes, citò marcet, ut roſa: ſi duriùs teneas, livet ut lilia. 1.34

Conqueſtiones ſemper ad arguēdum paratæ ſunt. 9.42 Sic idem lib. 3.ep.20. Et lib 4.ep.28

REGIONVM Vide Tit. *LOCORVM.*

REIPVBLICÆ Vide Tit. *CIVITATIS.*

RELIGIONIS, CVLTûS DEORVM Sacerdotum.

CONVENIT inter ſacerdotes, ut in cuſtodiam civium publico obſequio traderemus curā Deorū. 1.46

Religio magis ad conſcientiam, quàm ad gloriam eſt referenda. 3 6

Indignus læditur, quem Religio non permittit offendi. lib.3.ep 18

In pectoribus ſedes eſt Religionis, levamen deſiderii ex ore proficiſcitur. 4.50

Diſſentiendum eſt ab illâ opinione, nihil curare cœleſtes. 8.6

Juſtitia pios reſpicit. 8.31

Religio magis fide animi metienda eſt, quàm oſtentatione verborum. 8.12. Et 7.104. Et 4.42

Oſtenta publico nomine piari neceſſe erat. 1.49

Honori Numinum datur, cornua ſacrare cervorum, & aprinos dentes liminibus affigere. 5.68

Fama Veſtalium ſanctè cuſtodiebatur. 9.108

Veſtalib. certi anni definiti: ante quos Veſtali ſecreto non licebat decedere. 9.108

Veſtalium inceſtus ſeveriſſimè punitus olim. 9.128,129

REPREHENSIONVM. Vide Tit. *ADmonitionum.*

REVERENTIÆ. OBSERVANTIÆ. OBSEQVII.

Inter dispares non debet esse par obsequium. 1. 1.
Benignitas superioris, nisi cultu teneatur, amittitur. libr. 1. epistol. 46.

RVMORIS. FAMÆ.

Famæ justa narranti, statim creditur. 1. 38.
Sed mihi opinionum talium, quæ sine auctore prodeunt, nulla curatio est. libr. 1. epist. 49.
Vera res est, famam esse velocem. *libr. 3. epist. 44. Sed dissentio Mantuano, qui eam putat in malis debere numerari. Nam quid hâc præclarius, cùm lætis nunciis rigat aures, & mentes bonorum?*
De rebus liquidis atque manifestis, rectiùs natura, quàm fama consulitur. *6. 1.*
Fama supra verum de absentibus solet loqui. *6. 16.*
Magis adversa creduntur. *6. 20.*
Quamdiu jactata rumoribus temerè differuntur, curarum vacui esse debemus. 6. 35.
Nuncii sæpè mentiuntur: atque à vero dissentiunt rumores. 6. 47.
Video famam rerum urbanarum nequaquam posse cohiberi: quæ, ut fieri amat, in majus præsentia nunciabit. Tanta rumoris est licentia. *6. 65.*
Periculosum est, aurem rumoribus præbere. *10. 1.*
Fama nihil potest reticere. *9. 98.*
Omnia, quæ sine auctore jactantur, incerta sunt. Igitur rumori non semper credendum. *9. 108.*
Quid famâ potest esse velociùs? 10. 31.
Non est boni magistratûs, famæ incerta sectari. *10. 54.*
Non est viri prudentis, famæ incerta sectari. *10. 54.*

RVSTICORVM. Vide Tit. *AGRICVLTVRÆ.*

S.

SATIETATIS.

Difficilis est satietas bonarum rerum: & tunc maximè animos jucunda quæque sollicitant, cùm videntur explere. libr. 4. epist. 16.

Quis

Quis optet satietatem, nisi rerum bonarum? 7. 6.
Satietatem adferre solet copiarum longus usus. 7. 35.
Mutatione castiganda est satietas. 7. 56. Et lib. 4 ep. 63 μεταβολὴ γὰρ πάντων γλυκύ.
Habent sæpè voluptates satietatem. 7. 31. Sic eleganter Drepanius Panegyr. *Nam ita feret, ut copiam sequatur satietas, vicinumq́; habeant promissa fastidium. Eandem sententiam legas etiam ap. Pind. & alibi.*

SECESSUS.

Animi causâ extra Urbem secedebant quietioris vitæ gratiâ. Sic lib 1. ep. 1 *Baulos Lucrinâ sede mutavimus.* Et lib. 1. ep. 5. *Interea loci de Prænestinâ secessit me filius.* Et lib. 3. ep. 50. *Aut olim tamen Urbem rure mutaveram, ut æstas mihi Prænestino Algido frangeretur.* Et lib. 7. epist. 31. *Animum meum Campani littoris commemoratione sollicitas: sed nobis quoque in Prænestino rure degentibus non minus voluptatum suppetit.* Et lib. 9. ep. 83. *Ruri cum parentibus otiabar, ut algore Prænestini diversorij flagrantiam torridæ æstatis excluderem.* Sic August. ap. Tranquill. c. 72. *Ex secessib. præcipuè frequentavit maritima, insulasq́; Campaniæ, aut proxima urbi oppida, Lanuvinũ, Præneste: &c.* Facit & mentionẽ Capitol. in Ant. Plin. lib. 3. ep. 15. aliiq;.
Baiis remotis arbitris otiabar. lib. 1. ep. 3.
Jamdiu vestri cupiunt Lucrina tacita, & liquida Bajana; & Puteoli adhuc celebres, & Bauli magnum silentes. lib. 1. epist. 8.
In Bajanum sinum secedebant. 2. 26.
Ex Urbe secedebant in rus. lib 3. ep. 1. 3. 4.
In proxima Urbis secedebant. 5. 73. & 5. 77. & 5. 91.
Modò abscessu, modò reditu variabant locorum distinctionem. 6. 61. Et 6. 62. *Sæpè urbanam commorationem proximo rure distinguimus.*
Post Tyburtem secessionem Romæ otia lenta produximus. lib. 6. epist. 70.
Symmachus secessit modò in Baulos, modò in Gaurana Nicomachi: modò in Lucrinum: & ubivis serius fuit. libr. 8. epist. 23.
Nullus est in luxuriâ crimen locorum. 8. 23.

Est

Eſt familiare mœrentibus, animi curas migratione diſcutere. *9.69*

Ruri otiabantur crebrò. *9.83*

SENTENTIÆ. IVDICII.

Minus eſt alienam ſententiam ſpernere, quám à propriâ diſcrepare. 2.*91*

SENVM. SENECTVTIS.

Senes lenti ad capeſſendum laborem fiunt. 3.*13*

Senes aliqui promti etiam ad labores. Nullam Neſtor tertio ævi ſui ſeculo militiæ vacationem popoſcit: nec Achilli excuſavit ętatis ſuæ frigus Phœnix monitor. *3.13*

Nihil ſenecta ætas putat ſibi tractandum penſiùs rebus domeſticis. 2.*34*

Vitium ſenile verboſitas. 8.48

Temperantia præſidium ſenectutis. 3.*16*

Contrà in Cat. majore Cicero ait: Libidinoſam & intemperantem adoleſcentiam effeminatum corpus tradere ſenectuti. (7, 20

Heſiodũ, ferunt, poſito ſenio in virides annos rediiſſe.

Senectutem fovebant nonunquam ruſticatione. 8.*69*.

Alludit ad illud Poëtæ veteris apud Cicer. in Caton. Serunt arbores, quæ alteri ſæculo proſint.

Senectus plurimùm decoquit firmitatis. *9.83*

Sera & contumelioſa eſt emendatio ſenectutis. 10. *61*.

Contrà Ambroſius: Nulla ætas ad perdiſcendum ſera eſt. Erubeſcat ſenectus, quæ emendare ſe non poteſt.

ORATIONIS. SERMONIS. VOCIS.
Litterarum. Epiſtolarum.

Cùm deſunt digna memoratu, ſuccinctâ brevitate loquendum eſt, & in defectu rerum, nihil opus eſt indulgere verbis. 1.*15*

Oratio publicata res libera eſt. 1. 31. Alludit ad illud Horatii: *ſemel emiſſum volat irrevocabile verbum.*

Bre-

Brevem necesse est esse sermonem, qui properanti repentè committitur. 2.68

Accommodatior est querelæ oratio humana, quàm gratiæ 3.20

Sermo omissus amicitiæ negligentiam videtur arguere. 4.27

Sermo inter amicos mutuus, & litterarum liberalis collatio, Tarentinas aut Siculas voluptates anteit. lib. 7. ep. 15

Ex debito venit sermo, qui redditur ex beneficio, qui promtê defertur. 8.15

Odi parsimoniam verborum bonorum. 1.45 Scribendi quippe brevitas magis fastidio, quàm otio [illegible] proxima est. *Ibid.*

Brevitas Spartana laudi quondam fuit: sed ego Romanis legibus tecum ago: & si ita vis, Atticis: quibus tātū decus à facundiâ fuit, ut mihi videātur Lacónes metu collationis in diversum studia destinasse. 1,45

In majore lucro officia honesta, quàm ocia muta ponenda sunt. 1.46

Natura rerum est, ut qui balbutiunt, plus loquantur: affectant enim copiam pudore defectûs. 1.76

Quid juvat indulgere verbis, cùm rē licet experiri. 2.2

Rebus potius, quàm verbis spectatur affectio. 3.28 Eandem sententiam habet etiam 3.46.

Gravis est sitis bonarum rerum, cui sola fruendi assiduitas medicinam facit. Sic 4.16. Difficilis est satietas bonarum rerum.

In re apertâ piget esse prolixū. 4.40. Causam repetit 1.61

Loquax est copia, quæ in re usitatâ atque solemni verborum redundat eluvie. 2.69

Quid agat, quò se vertat, ubi immoretur cassa rebus oratio? *Ibid.* Vbi & simile vide de vestimentis.

Symmachus veteris dictionis studiosissimus. Quod ipse de se plurib. exponit lib. 3. ep. 11. Sic lib. 3. ep. 44. *Concedo*, inquit, *in leges tuas*, & ἀρχαϊσμὸν *scribendi non invitus affecto*. Et paulò pòst: *Si tibi vetustatis*

tantum

tantus est amor, pari studio in verba prisca redeamus, quibus Salij canunt, & Augures avem consulunt, & Decemviri Tabulas condiderunt. De recto usu sermonis antiqui, vide quę commentatus est ad Legg. Decemvirales doctissimus Jureconsultus, Cunradus Rittershusius. cap 5. pag. 12.

Laus est ingenii, cùm desideratur ubertas. 3. 10.

Verba rebus faciliora. 4. 7.

Arduum est, ut unius sermo compenset, quod tantorum affectio contraxit. 4. 7.

Si nobis scribenda sit forensis oratio, Jovem, Deosq; cæteros, Catonis lege præfamur, ne nobis vitio detur, vel negligentia antiquitatis, vel inscientia? Atqui præstat Tullium sequi, qui ignorata majoribus usurpat exordia. 3. 44.

SERVORUM.

SERVIS omnia dãtur ad lancẽ, aũt ad dimensum. Alludit Symmachus lib. 1 ep. 1. *Parentib. non ad lancẽ, neq; ad dimensum verba tribuẽda sunt.* Vide El. Plaut.

Servos solebant donare publicis negotiis conficiendis. 2. 78.

Servi plærumque fugaces. 4. 48. *Rebellem servum sibi poscit adduci: ad cujus investigationem, nec præcepti cœlestis auctoritas, nec Africani Comitis vigor potuit pervenire: siquidem facinoris audacis conscius imminentem pœnam latebrarum vitavit effugio.* Et lib. 10, epistol. 18. *Plurimi de familiâ domûs meæ fugâ elapsi: servili nequitia negare perfugium.* Sic Juno apud Apul. lib. 6. Legibus, quæ servos alienos profugos, invitis Dominis, vetant suscipi, prohibeor. Vide in hanc rem Legg. sub Tit. de serv. fugit. & Tit. ad Legg. Fab. ae Plagiar. ff. *Nullus autem servus fugit â Domino, sciens nusquam sibi latendi locum fore*, ut ait Justinianus l. 12. de agric. & cens. c. Vide quæ notavi in Electis Plautinis Titul. *Servorum.*

Servis

Servis familiaris est improbitas. 68.
Servi callidi. 6. 78. *Ego servili circumscriptus strophâ.* Callidus Vernula.
Hæc est natura servorum, ut adire renuant profuturos, dum culpam suam metuunt deprehendi. 9. 55.
Capiunt legata liberti: servis testamentorum justa commoda non negantur. 10. 61.
Melior est servitus, quæ hominibus impenditur. *Ibid.*

SILENTII. TACITURNITATIS.

TACITA concordia, instar odiorum est. 3. 17.
Justa non tacenda. 9. 131.
Solet vastum silentium hominibus stupor subitus imperare. 2. 57.
Obsolescere solet animorum fœdus quâdam silentii rubigine. 7. 55. Sic Græci: ἡ ἀπροσηγορία διαλύεται τὰς φιλίας.

SODALITATIS. Vide Tit. *AMICITIÆ.*

SOLUTIONIS. Vide Tit. *CREDITORUM.*

SPECTACULORUM. Vide Tit. *COMOEDIÆ.*

SPEI. EXSPECTATIONIS. DILATIONIS. PROCRASTINATIONIS. Vide Tit. *Beneficiorum.*

INJURIUM est, maximoperè flagitare quod speres. lib. 1. ep. 36. & 1. 41.
Spes semper rerum adversarum patientiam suadet. 2. 37. & 52. *Spes in adversis animos alere solet.*
Solet plærumque animus spe & gaudio morbum levare. lib. 2. ep. 79.
Exspectatio bonis semper onerosa est. Nam etsi dignos respicit; periculo tamen est proxima, dum amplius sibi pollicetur. 3. 43.
Minus molesta sunt, quæ perveniendi spem proximam pollicentur. 4. 69.
Re magis quàm spe tuti esse debemus. 10. 38.

STA-

STATVARIORVM. Vide Tit. *ARTIFICVM.*

STVDIORVM. Vide Tit. *ARTIVM.*

SVMTVVM.

PAR sumtus est, semel solida collocare: & sæpè integrare cadentia. 6.70

T.

TÆDII. Vide Tit. *FASTIDII.*

TEMPORIS. Vide Tit. *ANNI.*

TESTAMENTI. Vide etiam *HÆREDITATIS.*

VOLUNTAS morientis sancta esse solet: nec facilè mutatur. 10.11

TESTIMONII.

RES quæ ad omnes pertinet, nunquam uno teste contenta est. 1.55

THEATRI. Vide Tit. *COMOEDIÆ.*

TRAGOEDIÆ. Vide Tit. *COMOEDIÆ.*

TRIVMPHI. VICTORIÆ. OVATIONIS.

OVANTES equis insidebãt: triumphantes curribus. 10.21. Vide etiam Servium ad lib. 4. Aen. Virg.

Triumphos & publicos ludos Populus Romanus ambitiosè expetebat. 10.21

Victoria Romanis pro *Deâ* colebatur. *Ibid.*

Imperatores per triumphos gloriam mundi affectabant. 10.29. Vide locum de triumphis Pompeji, Theodos. & Arcad.

TVTORVM. TVTELÆ. ORPHANORVM.

TUTELA munus, grave est onus, immò injuria quædam: quam duobus privilegiis amoliri quidam á se possunt: & maturitate ævi, & numero filiorum. 1.77

Plærumque multiformis est perfidia tutorum: in varias se frequenter artes vertit. 7.65

Parvulis, & parentum suffragio destitutis, benignitas & misericordia debetur. 7.116

V.

V.

VALETUDINIS.

VALETUDINIS restitutionem Deo tribuebant. 4. 54.

Rusticis voluptatibus, venatione, sanitatem juvabant. 5. 68.

Auxilio temperantiæ valetudo reparatur. Quia non solùm sanitati commodat, verùm etiam ad testimonium prudentiæ pertinet noxijs abstinere. 6. 4.

Post incommodum grave, valetudo otio & quiete refoveri solet. 6. 15.

Abstinentia noxiorum ad sanitatem conducit. 6. 58.

VECTIGALIS. TRIBUTI. Vide etiam *Hæreditatis.*

VECTIGAL aurarium pendebatur sacro ærario à provincialibus negotiatoribus. 10. 21.

VEHICULORUM.

VEHICULA publica habebantur Romæ, quibus ad Impp. res publicæ delatæ. 10. 44. Vide Suet. Aug. cap. 49.

Præfecti urbis vehiculis usi, cùm in publicum prodirent. 10. 24. Vide totam Epist.

VENATIONIS. CANUM.

VENATIONIS aut Canibus non delectabatur Symmachus, neque primævâ ætate, neque senectâ. 4. 18. *Non curavi Amyclæos aut Molossos alere.*

Juvenalis industriæ est, excire saltibus feras: & liberalia studia sylvestri voluptate distinguere. 5. 67 & 68. Interea recuso sententiam Sallustij, (*Catil.* cap. 4.) qui rem venaticam vile ducit officium. *Ibid.* Vide notas Iureti.

Ut honori Numinum datur, cornua sacrare cervorum, & aprinos dentes liminibus affigere: ita amicorum cultui dedicantur libamenta sylvarum. 5. 68.

Olim Consules, Prætores, aliique melioris fortunæ homines, venaticæ artis studiosissimi. 9. 28.

VENEFICII.

QUIS Colchus aut Thessalus cantu aut manu has offensiones levasset? 7. 19.

VERECUNDIÆ. INVERECUNDIÆ. Pudicitiæ. Pudoris.

TARDIORES habet processus Verecundia, quæ facit, ut intra merita honoris sui aliquis maneat 4. 37.

Inverecundum est, rapere gratiam alieni laboris. 4. 41. Sic Terentius ait: hoc esse hominis, qui salem habet, labore alieno magno partam gloriam in se transferre.

VERITATIS. Vide etiam *Blanditiarum.*

BREVIS est assertio Veritatis. 7. 16.

Non vult Veritas verbis juvari. 9. 7.

Æquitas non vult multis verbis adjuvari. 5. 63. Sententia est Euripidis. Pindari, & aliorum. ἁπλοῦς ὁ λόγος ἀληθείας. Εὐόνυμον ἐς δίκαν τρία ἔπεα διαρκέσει.

Quantum Veritatis est bonum, cuius spes & imago mirabilis est? 10. 27.

VETUSTATIS. ANTIQUITATIS.

CONTRA morem parentum nil licet. 10. 61.

VICISSITUDINIS. VITÆ HUMANÆ. Vide Tit. *HOMINIS.*

HIS vicibus humana variantur, ut defectui succedat ubertas. 1. 23.

Cùm hominem agimus, gaudia huius corporis ut caduca calcamus. 10. 32.

VIRTUTIS. PROBITATIS. HONESTAtis. Morum. Verecundiæ. Vide etiam Tit. *Honoris.*

VIRTUTEM sequitur honor 1. 21. *Benè ac sapienter maio-*

maiores nostri, ut sunt alia ætatis illius Ædes Honori atq; Virtuti gemellâ facie junctim locarunt: commenti, quod in te videmus: ibi esse præmia Honoris, ubi sunt merita Virtutis.

Cur gemellas junctim dicat, & non commune, docet Valerius Maximus. *1 1.* Voluisse quidem Marcellum uno eodemque templo utrumque Numen consecrare: sed religionem Pontificum impeditum, mutasse suum consilium. Quâ de re plura vide ibidem.

Qui bonæ frugis est, in publicum commodum vindicatur. 1. 58.
Instrumenta probitatis usu honoris excoluntur. Dignitas honoris promiscua sæpè est cum pluribus: honestas æqua cum paucis. 1. *60.*
Virtus suâ luce conspicua, aversatur auxilium commendationis alienæ. 2. *65.*
Virtus præferenda nobilitati fortunæ *3. 3.*
Facile probitas delata ad virtutum arbitros placet. *3.* 29.
Secundo cursu probè artes & virtutes feruntur. 3. 43.
Innocentium magna raritas. 4. 40.
Sibi quisque habet, quidquid spei & laudi ducitur. *6. 5.*
Justitiæ & innocentiæ deferri numquam satis potest: cùm illis reverentia religionis opponitur. *6 29.*
Magna prærogativa est, placuisse sapienti. 7. 12*5.*
Fructus laboris est, placere melioribus: & pro industriâ atque integritate palmam judicij promereri. 9. 42.
Probitas hominum de testibus æstimatur. 9. 51.
Virtus durioribus negocijs enitescit, & aspernatur declivem facilitatem, maximoque sudore arduum laudis adnititur. *9. 86.*
Virtuti cognatus pudor. 10. 1.
Hoc est specimen animi continentis, sibi negare, quod alijs deferatur: & lætitiam cæterorum proprijs anteferre solatijs. *10. 29.*

Si parcè morum eius decora attingam, liventi similis æstimabor, si justè persequar, cio proximus blandienti. 1. 19.

Plus laudis in moribus habere debemus, magisque probitati conspicui esse, quàm fortunæ muneribus gloriari. 3. 3.

Malo ut ingenio convitium, quám motibus meis facias. 4. 27. *Ratio huius sententiæ ex Ethicis est petenda, quia mores ipsi nobis fingimus: ingenium est à naturâ: ait Aristoteles. lib 10. Polit. cap. 8.*

Tunc audeas de Philosophis judicare? licet alienas spectare virtutes. 1. 29. Vide totum locum.

Est hoc familiare virtuti, detrimenta exercitij sensibus admovere. Nam & Achillem vatum maximus refert, ægrum animi curas fidibus resolvisse. 3. 74.

Probitate morum mediocritas vincenda est. 4. 37. Sic lib. 1. 14. Malo Laconicæ studere brevitati, quàm multijugis paginis infantiæ meæ maciem publicare.

Ornamentis bonorum incitatur imitatio: & virtus æmula alitur exemplo honoris alieni 10. 32.

Virtus etiam post mortem vivit. 10. 32. Vide totam Epist. & Tit. *Honoris.*

Bonorum virorum vena fecunda est. 10. 37.

VITIORVM.

PLURES vitijs communibus favent. 3. 11.

Vitia crescunt cum tempore. 3. 13.

VOCIS.

APTIUS est negotijs intimandis vivæ vocis indicium. 3. 31.

VOLVPTATIS. Vide etiam *GAVDII.* & *HONORIS*

HÆC est natura bonarum rerum, ut illis forti prolixius velis: nec quicquam durius, sumas, quám orationis placitæ citum transitum. 5. 50.

Habent sæpè voluptates satietatem. 7. 31.

VOTI.

VOTI. PROVIDENTIÆ. OPTATORVM.

Deos precabantur iter facturi, ne impediretur profectio. 1. 9.

Ferunt Socratem, si quando excidit cupitis, aut destinaris, id sibi utile, quod evenerat, æstimasse. Nam meriti sui securus interpres, ea conjectabat esse meliora, quæ casus dabat, quám quæ animus appetebat. 2. 46.

Fors versat humana, nec semper ex voto destinata succedunt. 2. 57.

Solatijs leniendus est animus, quoties protelantur optata. 6. 6.

Verum est, nequire hominem cuncta pariter voto amica sortiri 6. 67.

Habent etiam solatia locum, quoties fraudamur optatis. 9. 69.

VRBIS. Vide Tit. *CIVITATIS.*

VVLGI.

Opinio vulgi temerè judicat 4. 8.

FINIS.

INDEX

TITVLORVM IN HIS ELECTIS comprehensorum.

A.

B.

C.

D.

E.

Ine-

O.

P.

Q.

FINIS.

